

L'ODEON

espai cultural de canet

L'ODEON

espai cultural de canet

La dignificació de l'edifici es basa, com
sempre, en el respecte a la seva identitat
recuperada però, a partir d'una
reinterpretació contemporània.

Rafael Masó, arquitecte

Sumari

Presentació	9
--------------------------	----------

1. Els orígens de l'edifici de l'Odeon.....	11
--	-----------

Els orígens del cooperativisme local	11
La construcció de l'edifici	11
La inauguració de l'edifici de «La Canetenca»	15
La inauguració de l'Odeon Cinema	15
La Guerra Civil i primera postguerra	17
La reobertura de l'Odeon com a cinema	17
La represa de les activitats culturals	18
La Cooperativa Cultural Odeon	19

2. La darrera revifada	21
-------------------------------------	-----------

Els inicis	22
L'etapa conflictiva	23
Neix la Cooperativa Cultural Odeon	24
L'èxit de l'Odeon ultrapassa l'àmbit local	26
Música, teatre, Comediants i La Trinca	28
L'Odeon, equipament municipal	30
Suport de la Generalitat de Catalunya	32
Una subvenció perduda i una altra desaprofitada	33
Un somni esvait	34
Una oportunitat per rectificar	35
La cultura sempre suma, mai és per comptes de... ..	36

3. Situació actual de l'edifici	45
--	-----------

Rafael Masó, l'arquitecte	45
Les patologies de l'edifici	50
Reforma de l'Odeon	56
Adequació a la normativa actual	56
Aspectes legals i econòmics	60

4. El naixement de la Plataforma Odeon 67

Objectius de l'ACPO 67

Organització de l'ACPO 69

Memòria d'activitats 69

5. L'Odeon i el projecte de futur 75

Salvar la marca cultural de Canet 75

Activitats que s'hi poden fer 77

Adequació d'espais 83

6. Models de gestió..... 85

7. Adhesions 87

Presentació

L'elaboració d'aquest dossier ha estat fruit de la necessitat de donar a conèixer, a diferents estaments, el perquè del naixement de l'Associació Cultural Plataforma Odeon i dels seus objectius. Recolzant-nos en el passat i tocant de peus a terra en el present, ens plantejem un projecte de futur per a Canet.

Canet de Mar ha estat tradicionalment un espai d'acollida d'iniciatives culturals i socials que han tingut la capacitat d'arrelar-se en la població i de projectar, cap a l'exterior, una imatge innovadora i singular. La força d'alguna d'aquestes iniciatives ha superat, fins i tot, la previsió dels seus impulsors i s'ha convertit en paradigma de la modernitat i símbol d'identitat per al país.

Només cal esmentar La Companyia, la primera cooperativa de consum de Canet i primera que trobem documentada a tot l'Estat Espanyol, una cooperativa que va marcar l'inici d'un moviment que arriba fins avui. Cal recordar també la celebració dels primers festivals multitudinaris de música moderna i en català de Catalunya i l'Estat espanyol, les Sis Hores de Cançó i els Canet Rock; l'extraordinària època de dinamisme cultural que es va configurar durant l'etapa de la transició democràtica, de 1977 fins a 1988, a l'entorn de l'activitat de l'Odeon, un espai de modernitat que es va convertir en referent a nivell català i que avui seria paradigma de la sala de concerts que hauria de proliferar arreu del país per construir el circuit estable que tots els creadors reclamen. Cadascuna d'aquestes iniciatives mereix un estudi i una revisió en profunditat per recuperar els valors que les van fer possibles. El pòsit que han deixat, tot i que moltes vegades és difícilment perceptible, arriba fins avui, i ja no és possible parlar de Comediants o de La Trinca, per exemple, sense relacionar-los amb la població.

L'Associació Cultural Plataforma Odeon recull el testimoni d'aquell moviment social i cultural que va fer

**RECOLZANT-NOS
EN EL PASSAT
I TOCANT DE
PEUS A TERRA EN
EL PRESENT,
ENS PLANTEGEM
UN PROJECTE
DE FUTUR
PER CANET**

**SOM CONSCIENTS
QUE UN MAGNÍFIC
EDIFICI SENSE EL
MOVIMENT SOCIAL
QUE EN PUGUI
TREURE EL
RENDIMENT
ADEQUAT
SERVIRÀ PER
A BEN POC COSA**

L'Odeon funcionant a ple rendiment

possible la consolidació d'aquells esdeveniments. Ens proposem construir un nou projecte social i cultural que, tal com ja va ser anys enrera, innovi, estigui en línia amb la modernitat i es converteixi novament en referent per al país i, sobretot, dinamitzi, integri i converteixi els ciutadans i ciutadanes de Canet en protagonistes d'un projecte comú. Per aconseguir-ho ens marquem una fita: la recuperació del mític edifici de l'Odeon com a espai cultural i de dinàmica social.

La titularitat de la seva propietat, actualment en litigi a causa de diversos conflictes històrics, en condicionarà el futur i és avui un interrogant. Entenem que cal una negociació entre l'Ajuntament de Canet i el grup Eroski, per tal d'aconseguir el retorn al seu ús públic, la seva rehabilitació física i la recuperació de la dinàmica de què va ser escenari. Estem convençuts que cal recuperar la Marca Cultural de Canet.

Mentre aquest procés segueix endavant, la nostra actuació es basa en la programació de diferents activitats per tal de recuperar el pols i la dinàmica social que havia caracteritzat la nostra població. Som conscients que un magnífic edifici sense el moviment social que en pugui treure el rendiment adequat servirà per a ben poca cosa.

Volem posar els fonaments d'una futura dinàmica que es podrà desenvolupar a l'Odeon del futur. El dia que aquest equipament sigui una realitat, tindrem ja els elements necessaris per fer-lo funcionar a ple rendiment. Aquest és el nostre repte.

Per acabar aquesta presentació, volem agrair molt especialment a Carles Sàiz, Jordi Torrus, Josep M. Duque i Alba Farré, la seva participació en la preparació d'aquest dossier, així com, a tots els socis que amb la seva afiliació enforteixen l'entitat, als comerciants que amb les seves aportacions fan possible l'organització d'activitats i a totes les persones que amb la seva participació en els actes, els seus consells, la seva implicació i el seu suport, fan possible anar caminant.

Associació Cultural Plataforma Odeon

1. Els orígens de l'edifici de l'Odeon

Els orígens del cooperativisme local

El 25 de març de 1865 es va fundar a Canet de Mar La Companyia, la primera cooperativa de consum documentada fins avui, de tot l'Estat Espanyol.

Aquesta associació va tenir una activitat continuada durant uns vint anys i al 1886 els socis que l'integraven van entrar en un conflicte d'idees que acabà en l'escissió de la cooperativa i la constitució de dues noves associacions, amb els noms de La Constància i La Canetenca.

Llibre de comptes de "La Companyia".

La construcció de l'edifici

Amb els anys, La Canetenca deixà enrera a La Constància, tant en nombre de socis com en gruix de capital i això va fer que pel febrer de 1919, la cooperativa La Canetenca decidís invertir els seus estalvis en la compra d'uns terrenys de força extensió, situats al carrer del Gram, amb la intenció d'aixecar-hi a llarg termini una seu social i deixar el local que tenien arrendat.

El Dr. Marià Serra, cronista de la població, en fa esment al seu dietari quan diu «La societat Cooperativa Canetenca adquireix la casa coneguda per cán Medis de les escales al darrera de l'Iglesia, ab lo seu gran hort, ab la idea de aixecarhi un edifici que pugui servir pel objecte a que's dedica la entitat de consum y, procuri a la vegada d'esplay als seus socis». En el moment de signar la compra només van pagar una part de l'import –que el total pujava a 16.000 pessetes– i la resta es va fer amb una hipoteca sobre els mateixos terrenys. Mica en mica els deutes s'anaven pagant però la mort de Rosa Sellarés, propietària del local que ocupava fins aquell moment, la cooperativa va fer que Isidre Jover, administrador de la finca, adrecés una

**LA COOPERATIVA
«LA CANETENSE»
VA DECIDIR
INVERTIR ELS
SEUS ESTALVIS EN
LA COMPRA
D'UN TERRENY PER
FER-HI LA SEVA
SEU SOCIAL**

1923-1977

ODEON

**L'ACABAMENT DEL
CONTRACTE
D'ARRENDAMENT DE
LA COOPERATIVA
VA PRECIPITAR LES
OBRES DE
CONSTRUCCIÓ
DEL NOU EDIFICI**

carta al president de la Cooperativa que deia «*Por haber finalizado el Contrato de Arrendamiento de la casa nº 1 de la calle de San Juan de esta, cuyo contrato tenian formalizado con la difunta madre, dicha Rosa Sellarés en fecha 1º Enero del año 1915, y por la facultad de condiciones establecidas en dicho contrato de inquilinato, avisamos a Vd. para la terminacion del mismo y para proceder al desocupo de la finca al finir el año corriente ó sea á 1º de Enero de 1921*».

Aquest fet va provocar que els socis de la cooperativa haguessin d'accelerar la planificació de la construcció del nou local. Un dels membres de la junta, Jaume Renau, s'havia fet una casa feia poc temps al capdamunt de la Riera Buscarons, conforme als plànols de l'arquitecte gironí Rafael Masó. Renau es tornà a posar en contacte amb Masó i hi hagué entesa malgrat el problema de finançament que, pels més pessimistes, era vist com un greu obstacle.

Per estalviar diners, els socis de la cooperativa van anar a picar els fonaments de la construcció però els mancava més capital del que tenien.

Es va demanar una nova hipoteca, es va fer una nova emissió d'accions però no va ser suficient i llavors, veient-se atrapats pels deutes i els crèdits dels bancs, a l'octubre de 1919, la junta acordà vendre a l'Ajuntament la meitat del terreny –que actualment forma part de la Plaça Colomer- i unes plomes d'aigua de la mina Fideuer.

Amb la suma de diners rebuda -que pujava a 3.500 duros- es pogué cobrir, llavors sí, la teulada i si bé no s'executà de manera total el projecte previst per l'arquitecte Rafael Masó, es va donar per finalitzada l'obra major.

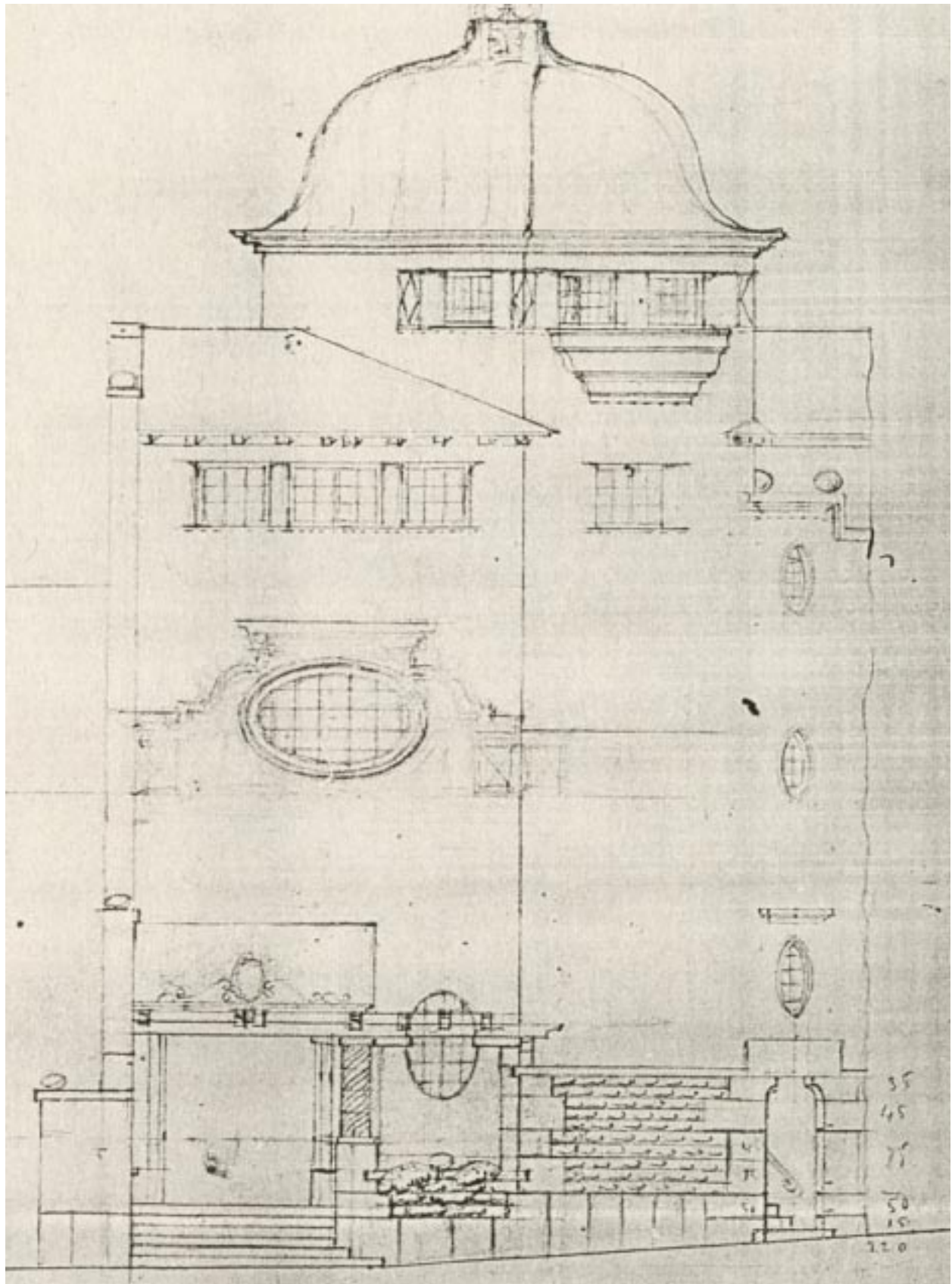
El diari La Publicidad se'n va fer ressò a les seves pàgines: «*Es troben ja molt avençades les obres del nou edifici que construeix la cooperativa La Canetense, segons projecte de l'arquitecte gironí en Rafel Masó*». Això sí, encara restaven els acabats i l'escala que puja

Acció, planell i imatge de l'edifici

1923-1977

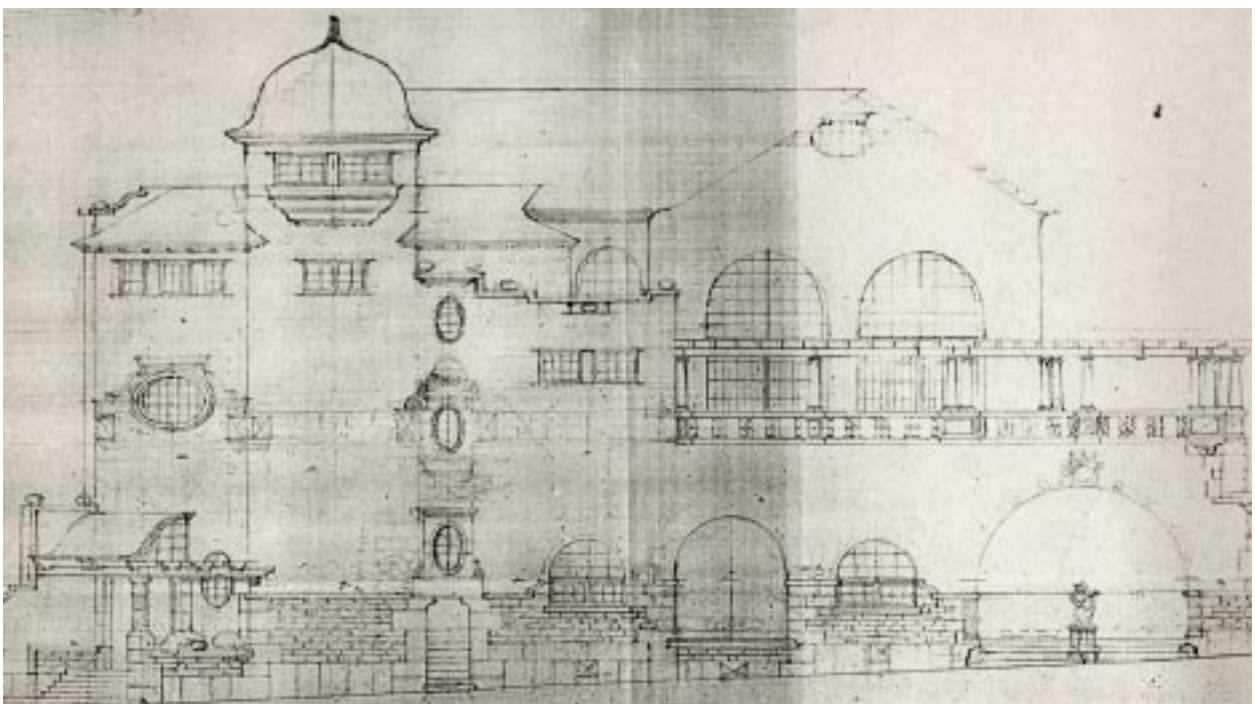
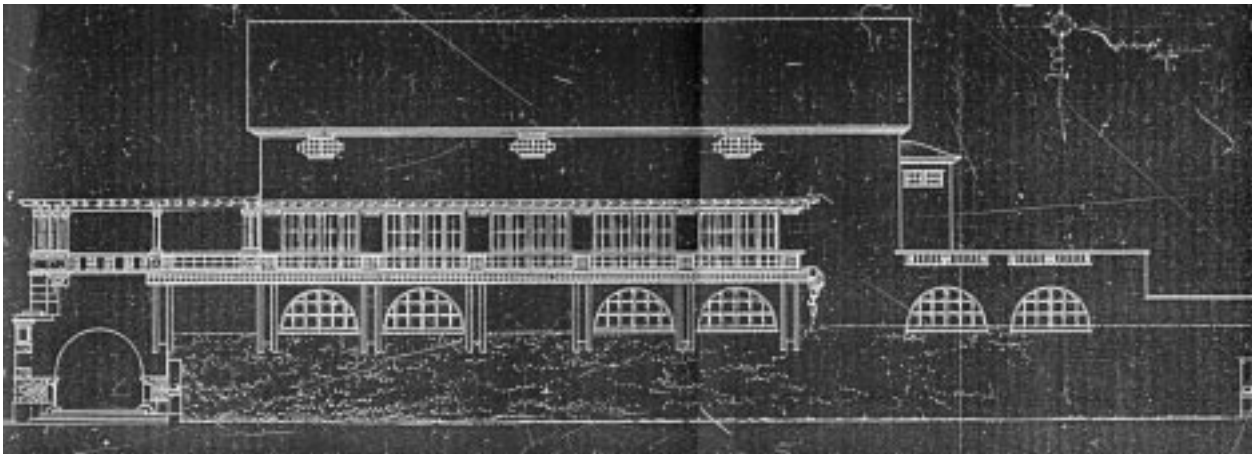
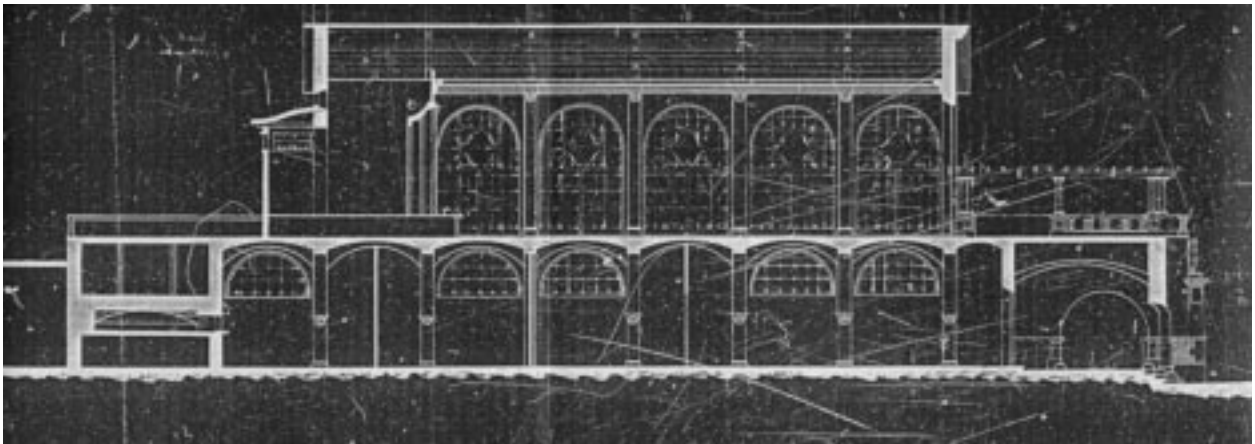
ODEON

«EL PROJECTE DE MASÓ NO ES VA ACABAR
REALITZANT PLENAMENT PER L'ELEVAT COST»

1923-1977

ODEON

1923-1977

ODEON

De moment, s'hagueren de conformar pujant per l'escala de cargol que hi havia a les dependències de la botiga. La decoració de la sala de ball va anar a càrrec de Jaume Jofre I es fixà la inauguració pel 9 i 10 de juny de 1923.

La inauguració de l'edifici de «La Canetenca»

Aquells dies van ser plens d'actes i celebracions per festejar l'esdeveniment. El programa diu així: «Al fer l'estrena del nou local social o siga el Saló Café-Teatre, donem una salutació a la població fabril de Canet.

Per fi després de molts esforços, podem obrir les portes del nou local que sens dubta serà l'admiració de tothom, els cooperativistes obrers de Canet que aspirem a quelcom més, voldriem veure acoplats sota la nostra divisa de «Tots per un i un per tots» en els que son com nosaltres i nos donen compte de preocuparse del estat económic que nosaltres batallam. En l'escalf del nostre companyerisme ideal poden acoplarsí tots els obrers, que i trovarán un relatiu benestá; volem ser obrers conscients i mirarem de dita a la nostra cooperativa dels medis culturals qu'es fassin necessaris, combatiren els vicis que denigren i rebaixen i posen amb estat d'inferiositat a l'home, per lo tant les portes del nostre casal están ben obertes, brassos oberts trovareu i mans endurides pero honrades per fervos els honor i seguir la ruta que tenim empresa».

La inauguració de l'Odeon Cinema

Al 1927, quatre anys després d'inaugurar la nova seu, es va proposar organitzar una biblioteca perquè els socis poguessin gaudir de la lectura, però com que no era època de vaques grasses, sinó tot el contrari — encara es pagaven els crèdits— varen començar a fer les funcions teatrals a benefici de la biblioteca, fins que pel gener de 1931 es va poder inaugurar. Paral·lelament, per aquesta mateixa època la sala de ball s'habilità com a cinema i aparegué per primera vegada el nom de l'Odeon, amb Odeon Cinema.

Programa d'inauguració i imatges

«LA INAUGURACIÓ DE L'EDIFICI ES VA FIXAR PEL DIA 9 I 10 DE JUNY DE 1923, AMB GRAN QUANTITAT D'ACTES»

AL 1931 «LA CANETENCA» VA INAUGURAR UNA BIBLIOTECA PER ALS SOCIS DESPRÉS DE QUATRE ANYS DE TREBALLS

I és que durant aquesta època, el ball de La Canetenca entrava en competència amb les activitats organitzades per l'Ateneu Obrer -sala que obtenia la més elevada convocatòria juvenil- i, com que la cooperativa no podia permetre's el luxe de fer minvar el número de socis -encara pagava les hipoteques de la construcció-, va trobar la manera de poder mantenir la rentabilitat de la sala amb un cinematògraf.

Per adaptar la sala de ball, perquè s'hi poguessin fer projeccions, La Canetenca va haver d'estudiar el projecte de redistribució de la primera planta i es va traslladar el cafè cap a un nou espai, aixecat de nova planta, a la part de darrera de l'escenari.

El projecte d'emplaçament del nou cafè va ser aprovat, ja que era un lloc adient i suficientment ample per a alçar-hi les noves instal·lacions. Per tal de donar més independència a la nova sala-cafè, es va fer una altra escalinata d'entrada per la plaça Colomer, en sentit contrari a la, fins llavors, existent del carrer del Gram.

Els treballs de les reformes van durar tot l'any. Es van adquirir les màquines de projecció i el pati de butaques, s'instal·là la pantalla i es fixà el dia de la inauguració pel 9 de novembre de 1931 amb la projecció de «La sinfonía patética», «Nadie sabe lo que quiere» y «Los apuros de Cirilo».

L'Odeon Cinema va ser un bon encert. Com que l'entrada era a preu popular -la butaca 0'75 cèntims, la mitja butaca 0'50 i la general 0'4- de mica en mica va anar agafant públic fins a arribar a ser el capdavanter dels cinemes de Canet.

El 50% dels beneficis que donava el cinema eren destinats a la vellesa, el 25% per a l'amortització i, el restant, a fons de reserva per al cinema.

El cinema de l'Odeon va ser mut fins el 1933, quan es va decidir adquirir una màquina sonora a fi de poder tenir més oferta en cartellera.

Màquines de projecció del cinema

La Guerra Civil i primera postguerra

Però pocs anys després, durant la Guerra Civil, l'Odeon Cinema i el Cine-Teatro Canetense van ser incautats i van quedar totalment controlats per la CNT. D'altra banda, acomplint les ordres de la Generalitat de Catalunya la Cooperativa La Canetenca es va haver de fusionar amb La Constància, donant pas a la nova cooperativa La Unió.

El 30 de gener de 1939, les tropes feixistes entraren a Canet. L'antiga junta de la Cooperativa La Unió va quedar relegada davant la nova situació i s'hagué d'escollir nova junta, afecte al nou règim.

La botiga no tornà a obrir fins a finals d'any. Pel que fa al primer pis, el cafè va ser ocupat per la CNS i la sala Odeon va ser habilitada per poder fer-hi funcions religioses fins el 1946, període de temps que va durar la reconstrucció de l'església.

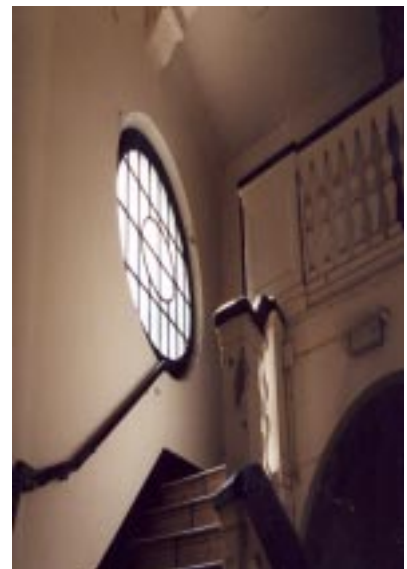
La reobertura de l'Odeon com a cinema

A partir de llavors es va poder reobrir la sala de cinema però la limitació de les cases distribuïdores va fer que s'encarís considerablement el material de contracte.

Això va fer que el 1950, la junta de la cooperativa busqués una solució al problema i va llogar l'Odeon Cinema a la cadena Serra Mora de Mataró. Una empresa que tenia sales de projecció a tot el Maresme i, a Canet, a part de l'Odeon Cinema, també va explotar el Salón Rosa.

D'altra banda la CNS, que havia ocupat l'espai del Cafè, se li va oferir un altre local i d'aquesta manera la cooperativa, va poder reobrir la Sala cafè.

Paral·lelament, mica en mica, la cooperativa va anar recuperant-se del sotrac econòmic que havia provocat la Guerra Civil.

**AL CINEMA ODEON
S'HI ACCEDIA
PEL CARRER
DEL GRAM MENTRE
QUE LA PORTA
DE LA PLAÇA
COLOMER
S'UTILITZAVA PER
ANAR AL CAFÈ**

**AMB LA
POSTGUERRA
L'ODEON CINEMA
ES VA HABILITAR
PER FER FUNCIONS
D'ESGLÉSIA
PARROQUIAL**

En deu anys, la cooperativa La Unió va augmentar considerablement el número de socis: el 1960 pujava a més de 180 i, veient que de mica en mica la cosa anava a més, la junta del moment va presentar el projecte d'obertura d'una sucursal al carrer Verge de Montserrat.

La represa de les activitats culturals

La bonança econòmica va fer que es pogués plantejar novament l'organització d'activitats culturals i així, el 1970, la secció de cultura de la cooperativa, amb Mauri Graupera al capdavant, va crear el grup de teatre independent El Canyer.

El Canyer va ser un elenc teatral d'aficionats que va començar a portar a Canet d'altres companyies de teatre i gent com Feliu Formosa, Xavier Fàbregas, Josep Maria Benet i Jornet, Jordi Doderó i Joan Alegret. Gràcies a aquests contactes a la cooperativa van venir-hi grups com Ziazos, A-71, Dagoll Dagom o Xaloc.

El Canyer va ser també clau en la vinguda de Comediants a Canet i l'Odeon va ser la sala d'assajos i estrenes dels nous espectacles. La companyia teatral El Canyer va representar obres com *L'encens i la carn*, *L'aranya*, d'Àngel Guimerà, *Tres farses russes* d'Anton Txékhov, *La terra es belluga* de Jordi Bordas, i també *Les arrels*, d'Arnold Wesker.

Malauradament, la cosa deixà de tenir continuïtat i després de la fallida teatral, es va intentar organitzar una Junta Cultural que programés actes de diversa naturalesa: exposicions de fotografia i pintura, conferències, seminaris d'estudis, etc...

D'altra banda, el grup cultural de La Unió va decidir habilitar els baixos de l'antiga Constància, -durant dos cursos havien servit d'aules per a les Escoles Nacionals- i el 20 de novembre van obrir una sala d'exposicions, la «Cap i cua».

De 1939 a 1946 l'Odeon va ser església.

Durant molts anys va ser el centre local d'irradiació cultural, amb conferències i exposicions pictòriques d'artistes d'arreu del món.

Paral·lelament a això, pel que fa a l'Odeon Cinema, l'any 1969 s'acabà el contracte d'arrendament amb l'empresa Serra Mora SL i, així, la junta prengué l'oferta de la cadena Fides amb un nou llogater per un termini de nou mesos.

La Cooperativa cultural Odeon

Anys després, el local quedà en desús i no és fins l'any 1976 quan un grup de joves cooperativistes van plantejar a l'Assemblea General extraordinària de La Unió —celebrada el mes de març de 1976— poder formar una cooperativa de serveis culturals, artístics i d'espectacles.

Aquesta idea queda definida en el document que van presentar:

«El Grup Cultural, part integrant de la futura cooperativa de serveis nascuda al sí de la Cooperativa La Unió, en la seva primera tasca com a grup formalment constituït vol adreçar-se a tothom fent-vos a la vegada una cordial salutació.

No pretenem que aquest primer contacte sigui un llarg enumerat d'hipotètics actes i tasques, que potser després no es duguin a terme. Simplement volem deixar ben clar que gairebé partim de zero.

Essent conscients a la vegada que en el nostre càs hem de dur un treball paral·lel, l'un de tipus cultural i l'altre d'adequació del local a on pretenem desenvolupar les nostres activitats, ja que com haureu vist està bastant atrotinat.

A propòsit d'això, volem fer palès el nostre reconeixement als socis de la Cooperativa La Unió que mitjançant el seu vot ens donaren la confiança de tirar

*El grup de teatre "El Canyer"
Carnet de la cooperativa cultural.*

**LA COOPERATIVA
CULTURAL VA
HAVER
D'AFRONTAR,
A BANDA D'UNA
PROGRAMACIÓ
D'ESPECTACLES,
LES REFORMES
DEL LOCAL**

**LA COOPERATIVA
CULTURAL VA
RETORNAR ELS
VALORS DEL
COOPERATIVISME
A CANET, AMB
ACTES,
CONCERTS I
FESTES
POPULARS**

la sala-bar endavant evitant a demés que es convertís en un cinema de consum, dins d'una entitat que sabem perfectament que no l'hi pertoca aquesta funció. Conseqüentment, demanem l'ajuda de tots per tal de poder deixar la sala a punt per a fer-hi tota mena d'actes. Pensem que serà en definitiva una millora per l'entitat i per Canet.

Finalment fem extensiva la nostra crida principalment a tota la joventut que viu i treballa aquí perquè vingui i s'incorpori a les tasques del grup o qualsevol d'altre que funcioni dintra la ja dita cooperativa de serveis.

Us esperem amb noves aportacions per a caminar plegats cap a la recuperació de la cultura popular del nostre poble, els Països Catalans».

La Cooperativa Cultural es va proposar tornar a donar vida al ja històric local. Tan és així que després d'habilitar l'edifici i adecentar-lo, el 24 de desembre de 1977 es va obrir el cafè i, una setmana després, ho van fer amb la sala del teatre.

El Cafè de l'Odeon

2. La darrera revifada

A finals de l'any 1977, una iniciativa conjunta del jovent de Canet i el grup teatral Comediants va culminar amb la rehabilitació de l'Odeon.

El finançament es va obtenir a través de les «Sis Hores de Cançó».

Els beneficis obtinguts de l'explotació dels bars i els de les cercaviles del grup Comediants acompanyant el públic al festival es varen destinar a condicionar l'Odeon.

Pebrots–La Trinca es va fer càrrec de l'organització de les «Sis Hores de Cançó», i la gestió dels bars va quedar a mans del grup d'escoltes de Canet –promotors del festival–. Les darrers edicions, organitzades al Pla d'en Sala, varen ser multitudinàries.

Comediants assajava al Teatre Odeon i havia establert la seva residència a Canet de Mar.

L'Odeon va canviar de soca-rel: noves instal·lacions d'aigua i electricitat, condicionament de vestidors, col·locació de vidres a la façana de ponent, pintura general de tot l'interior i dotació de mobiliari.

Les nits de Nadal i Cap d'Any de 1977 uns joves de Canet varen inaugurar el Cafè i el Teatre Odeon respectivament.

L'antiga seu del cooperativisme local, església a la postguerra i, després cinema comercial tornava a obrir les portes.

**REHABILITAR
L'ODEON VA SER
POSSIBLE
GRÀCIES A
L'ESFORÇ DE
TOTA UNA
GENERACIÓ DE
JOVES AMB
«PEBROTS»
DE LA DÈCADA
DELS SETANTA»**

31 de desembre de 1977

**LES IDEES
I LA PRESENCIA
DE COMEDIANTS
DURANT ELS
PRIMERS ANYS DE
FUNCIONAMENT
VAREN AJUDAR A
CONSOLIDAR
L'ODEON**

ToN Girona -Comediants-

Els inicis

El local es va posar en marxa, però la inversió realitzada va generar un dèficit financer que superava les 600.000 pessetes. El recolzament i la paciència del sector de serveis i el comerç local varen contribuir a què es pogués pal·liar paulatinament.

L'Odeon oferia una programació estable d'activitats i, a més, es va convertir en un punt de referència indefectible per a molts joves de Canet i de la comarca.

L'estrena de l'espectacle *Sol/ Solet* de Comediants, el desembre del 1978 al Teatre Odeon –on s'havia creat i assajat– va marcar un punt d'inflexió en la trajectòria del grup i en la seva vinculació amb l'Odeon, que es va anar fent palès de mica en mica.

L'espectacle va tenir un èxit extraordinari i va consolidar el grup teatral de Canet com a un dels millors del món. Els hi sortien gires per a tot arreu i varen assolir un gran renom a l'estranger.

Amb el pas del temps, se'ls va trobar a faltar al tarannà quotidià del cafè i el teatre i en algunes de les festes populars del poble. Per contra, es pot dir que l'Odeon, que havia engegat gràcies a la seva empena, estava plenament consolidat.

El juliol del 1979 es va estrenar *El Cinema més Petit de Món*, ubicat en el Cafè Odeon. S'oferien força passis de pel·lícules mudes i sonores als clients del local, amb un projector de 16 mm subvencionat per «la Caixa». La notícia va arribar a sortir fins i tot a la premsa groga, i es van rebre oferiments per entrar al Guinness. Però s'havia de pagar massa diners.

Tot plegat donava vida, i un tarannà especial, a un local que quan es va estrenar ningú s'imaginava fins a quin punt podia arribar a tenir una repercussió tant gran.

L'etapa conflictiva

Eren temps d'efervescència democràtica, i el tarannà progressista i d'avantguarda que anava adquirint la gestió del local, no era ben vist per alguns sectors de la població.

Varen sorgir les primeres dificultats. Els socis més conservadors de la Cooperativa La Unió, propietària de l'immoble, volien imposar el seu criteri.

El 5 de març de 1981 es va celebrar una assemblea extraordinària a porta tancada –amb els periodistes expulsats esperant al carrer– on els socis varen acordar, amb 39 vots a favor i 21 en contra, l'expulsió del jovent de Canet i dels Comediants.

L'Odeon no va arribar a tancar les portes. Pau Riba, La Vella Dixieland Jazz Band, Toti Soler, Jordi Sabatés, Santi Arisa, l'himnotizador Mestre Arnó, el Fakir Kirtman, Marina Rossell, Lucky Guri, Huapatxà Combó, Tete Montoliu, Xavier Cugat i Comediants, amb la presentació de l'espectacle *La Revetlla*, es varen encarregar de mantenir la il·lusió del públic en aquesta etapa difícil.

Durant aquest període, la gent de l'Odeon es va fer assessorar per professionals, i va iniciar un llarg litigi.

Fins aleshores, s'havia actuat de forma un pèl innocent ja que, a més d'haver fet inversions d'estructura al local per un import de 2.000.000 milions de pessetes, no es tenia cap contracte signat.

El 4 de desembre del 1981 l'Odeon adopta entitat jurídica i es constitueix en la Societat Cooperativa Limitada Cultural Odeon.

Finalment, el 2 de febrer de 1982 la Cooperativa de Consum La Unió signa un contracte d'arrendament amb la Cooperativa Cultural Odeon.

**AQUEST CONCERT
DE TETE MONTOLIU
VA SER
ENREGISTRAT I EMÈS
PER RÀDIO 4
DESPRÉS QUE
ELS PROPIETARIS
DEL LOCAL
ACORDESSIN
TANCAR-LO;
L'ODEON ESTAVA
PLE DE GOM
A GOM**

Tete Montoliu

1977-1988

ODEON

Gato Pérez

**DES DELS SEUS
INICIS FINS L'ANY
1992 L'ODEON VA
ORGANITZAR MÉS
DE 200
ESPECTACLES I
CONCERTS,
ALGUNS DE
PRESTIGI
INTERNACIONAL,
SENSE REBRE CAP
SUBVENCIÓ NI
TENIR CAP
PATROCINADOR
DEL SECTOR
PRIVAT**

Neix la Cooperativa Cultural Odeon

Els socis promotors, membres dels diversos consells rectors de l'entitat són: Quirze Planet i Rovira, Narcís Roig i Juvé, Bartomeu Amatller i Freginals, Jaume Alegret i Llorens, Joan Font i Pujol, Joaquim Mas i Gibert, Jordi Torrus i Vidal, Oriol Arnau i Vives, Joan Ramon Mainat i Castells, Josep Torrus i Aulet, Cassimir Xapellí i Planet, Montserrat Comas i Bartra, Jaume Bernadet i Munné, Claudi Nicolau i Freixedes, Montserrat Blanes i Faulín, Jordi Puigdefàbregas i Arenas, Enric Mestres i Garcia, Ricard Boix i Junquera, Julio Martín i Pérez i Jordi Planet i Rovira.

Quirze Planet i Rovira i Joan Ramon Mainat i Castells són els dos presidents que va tenir l'entitat. De vice-presidents en va tenir tres: Montserrat Comas i Bartra, Jaume Alegret i Llorens i Ricard Boix i Junquera.

El pes de la gestió de l'entitat el portava Jordi Torrus, que s'ocupava de les tasques de contractació, programació d'activitats, publicitat, informes i sol.licituds.

La gestió del bar del Cafè Odeon va comptar amb molts joves conscients que feien quelcom més que la tasca d'un cambrer: Carles Irueste, Beto, Martí Coll, Joan Fors, Jordi Torrus, Josep Torrus, Roser Cucurell, Montse Llorens, Claudi Nicolau, Marta Oliveres, Enric Mestres, Jordi Puigdefàbregas, Julián Casanovas, Josep Parra, Maite Ferrer, Lluïsa Fernández, Gonzalo Nieto, Jordi Planet...

A les tasques de control de so cal destacar l'aportació i perseverància de Josep Torrus i Francesc Sánchez.

Joan Lluís Bassas va fer una feina encomiable com a responsable a les guixetes i el control d'entrades, així com Joan Altés i Eulàlia Díaz a les taquilles dels gran concerts, balls i espectacles més multitudinaris.

I molts joves col·laboradors que no dubtaven a donar un cop de mà en les ocasions més especials.

Malgrat haver aconseguit la continuïtat de l'Odeon, l'entitat va néixer amb dèficit i no tenia el recolzament explícit de l'Ajuntament. Això feia difícil aconseguir subvencions. Es va haver de demanar un crèdit de 200.000 pessetes, concedit a Jordi Torrus i Vidal, amb l'aval personal de Quirze Planet Rovira, Joan Ramon Mainat i Castells, i Montserrat Blanes i Faulín.

Des de la seva obertura, el 1977, fins l'any 1982, l'Odeon va organitzar més de dos-cents espectacles i concerts, alguns d'ells de prestigi internacional, sense l'ajut de cap administració ni tampoc de patrocinadors del sector privat.

L'any 1981 la Diputació de Barcelona va atorgar la primera subvenció per celebrar el 10è aniversari de les «Sis Hores de Cançó», amb un nou festival al Pla d'en Sala. Però un mes abans de la seva celebració, l'alcalde Antoni Cruanyes i Becana va denegar el permís i la subvenció es va desapropiar.

Finalment varen arribar les subvencions per donar suport a la programació d'activitats. Des de l'any 1982, l'Odeon va rebre ajuts de la Diputació de Barcelona –1982, 1983, 1984, 1986, 1987 i 1988– i també de la Generalitat de Catalunya –1985, 1986, 1987 i 1988–.

Tot i que les subvencions es concedien directament a l'entitat, a les sol·licituds hi constava un escripte favorable de l'alcaldia de Canet de Mar, presidida per Antoni Cruanyes i Becana –millor això, que pals a les rodes; tot s'ha de reconèixer–.

Durant aquest anys, i més enllà de la repercussió social al poble de Canet de Mar, el Cafè Odeon es va consolidar com a un dels locals de programació en viu més actius de Catalunya.

**AMB MOTIU DEL
10È ANIVERSARI
DE LES SIS HORES
DE CANÇÓ ES VA
EDITAR UN
CARTELL
COMMEMORATIU I
ES VA
ORGANITZAR UN
BALL AMB
L'ORQUESTRA
DEKAROS, QUE
FOU DIRIGIDA PER
XAVIER CUGAT EN
UNA DE LES SEVES
DARRERES
APARICIONS DALT
D'UN ESCENARI**

Cartell commemoratiu

Benny Waters

**L'ODEON ENCARA
VA SER A TEMPS
DE PODER
CONTRACTAR
ALGUNS DELS
MILLORS MÚSICS
DE JAZZ
AMERICANS
SORGITS
D'AQUELLA PRIME-
RA FORNADA QUE
VA TENIR UN GRAN
IMPACTE MUNDIAL:
BENNY WALTERS,
OLIVER JACKSON
O LOU BENNET EN
SÓN EXEMPLES**

L'èxit de l'Odeon ultrapassa l'àmbit local

L'Odeon va establir col·laboracions amb el Taller de Musics, la sala Zeleste i, més estretament, amb la Cova del Drac de Barcelona.

A l'Odeon hi anava jovent de tota la comarca. S'ofereien carnets de socis col·laboradors, i es feien fins a 800 trameses personalitzades cada mes anunciant la programació –a banda dels cartells publicitaris–. Els socis col·laboradors de Canet representaven un percentatge aproximat d'un 15%.

Les ciutats de Mataró i Arenys de Mar tenien força associats. Al Maresme Sud destacaven els de El Masnou i Vilassar de Mar i, al Maresme Nord, els de Calella, Pineda i Malgrat. La resta de poblacions, incloent Blanes, tenien menys representació.

El públic tenia un comportament selectiu i anava als concerts o espectacles del seu gust. Entre l'ambient artístic tenia fama de ser entès i agraït. Mai no es va rebre cap denúncia ni hi va haver cap incident al local, tret d'un desencertat intent de robatori per part d'un canetenc desequilibrat emocionalment, que va acabar com a una simple anècdota.

Tot i que la programació era diversa i, per tant, no es pot parlar d'una especialització en concret, val a destacar els concerts de jazz, fusió i bossa nova, en detriment del rock que havia iniciat un nou cicle incipient a Catalunya i també a l'Estat espanyol, en aquest cas, amb l'anomenada «Nueva Ola».

Les raons eren òbvies. Els concerts començaven a les 12 de la nit i l'emplaçament del local –que no estava insonoritzat– es trobava en un primer pis d'un edifici al bell mig del centre de la vila.

Històrics del jazz que varen emigrar a l'època del declivi d'aquest moviment musical als EEUU i d'altres

músics europeus de prestigi varen actuar a l'Odeon: Oliver Jackson, Benny Waters, Sir Charles Thopson, Larry Porter, Ray Louis, Harold Singer, Guy Lafitte, Pony Poindexter, Lou Bennet, Wil Bill Davis, Red Richards, Emile La Chambre, Maria Joao...

D'altres estils com el folklore brasiler també varen tenir molt èxit. Destaquen les actuacions de: Leonardo Luz, Canacaiana, Jayme Marques o Erica Norimar...

El reggae jamaicà també hi va tenir presència amb les actuacions dels grups autòctons: The Padower i Sun Sea Snow.

De música clàssica tampoc n'hi va faltar. Lluís Claret, el Trio de Barcelona, Enrique de Santiago o l'alemany Horst Shom, en són exemples.

Pel que fa a les actuacions de músics i intèrprets d'aquí, la llista és llarguíssima: Lucky Guri, Max Suñé, Orquestra Plateria, Orquestra Mondragón, Locomotora Negra, Pau Riba, Gato Pérez, Companyia Elèctrica Dharma, Rocky Muntanyola, Diego Cortés, Neil Geoffrey, Falsterbo 3, Esqueixada Sniff, Barcelona Traction, Francesc Burrull, Salvador Niebla, Joan Albert Amargós, La Salseta del Poble Sec, Kitflus, Pi de la Serra, Marina Rossel, Pere Tapies, La Vella Dixieland Jazz Band, Toni Xuclà, Toti Soler, Rudy Ventura, Jazz Cava de Terrassa, Ovidi Monllort, Big Band de Barcelona, Pep Poblet, Els Pavesos, Orquestra Girasol, Manel Camp, Carme Canela, Mone...

I això, a banda de potenciar els intèrprets i grups que sorgien a la comarca.

La programació de teatre i dansa és menys extensa senzillament perquè era molt més costosa.

El Teatre Odeon no tenia una bona infraestructura, ni equipaments tècnics, ni pati de butaques. I no n'hi havia ni per llogar-hi cadires.

**DIEGO CORTÉS
ES VA DONAR A
CONÈIXER A
L'ODEON;
TONI CRUZ EL VA
CLISSAR PER
L'ÀNGEL CASAS I
DESPRÉS DE
TOCAR AL MUSICAL
EXPRES HO
VA FER A LA
MONUMENTAL
AMB CARLOS
SANTANA**

Marina Rossell, Pegasus i Lou Bennet

«**A** MESURA QUE AUGMENTAVA EL PRESTIGI ES FEIA MÉS FÀCIL CONTRACTAR ELS ARTISTES A PERCENTATGE»

1977-1988

ODEON

Circ Cric - Tortell Poltrona-

ELS ARTISTES I MÚSICS DEL PAIS VAREN TENIR SEMPRE UNA ACTITUD DE RECOLZAMENT; ALGUNS D'ELLS ESTRENAVEN DISC, GRUP O ESPECTACLE A CANET, A TALL DE PROVA ABANS DE FER-HO A BARCELONA

Música, teatre, Comediants i La Trinca

No obstant això es varen programar actuacions per a molts memorables.

Les estrenes dels espectacles *Sol Solet*, *La Verbena*, *Alè* i *La Nit* de Comediants, i el *Circ Cric* dels Germans Poltrona varen tenir molt ressò. També destaquen les representacions de *Teledéum* dels Joglars; *Bufaplanetes*, de Pep Bou; *Una altra fedra si us plau*, de la Companyia Núria Espert, *Mori el Merma*, de La Claca; *D'aquí a cent anys tots calvos*, del Tossal Teatre –Ferran Rañé–; el debut artístic de Merçè Pons, amb una obra de Pessoa; i les actuacions de Marduix Tite-lles o de Cesc Gelabert amb el Ballet Contemporani de Barcelona, entre d'altres.

Un altre aspecte meritori, fruit de la col·laboració del grup Comediants amb els millors grups de Teatre de Carrer de món, són les cercaviles que a finals dels setanta, i inicis dels vuitanta, es varen fer pels carrers i places de la vila.

L'Odin Teatret de Dinamarca, El Teatro Tascabile di Bèrgamo o la companyia Bread and Puppet dels EEUU són els més representatius. En aquest vessant cal remarcar la recuperació del Carnaval de Canet, gràcies a la inimitable màgia de Comediants.

A l'Odeon hi ha hagut una mica de tot: teatre, mim, màgia, dansa, cinema, monòlegs, himnòsi col·lectiva, cinema mut il·lustrat musicalment, balls multitudinaris per cap d'Any i Carnaval, recitals poètics, exposicions, el Primer Pla Teatral del Maresme dedicat exclusivament a aspectes docents i, sobretot, música, moltes actuacions i concerts musicals.

Segurament alguns veïns escara recorden els aplaudiments i crits de «*un altre, un altre, un altre...*» de molts dissabtes, cap a quart de dues de la nit. En força ocasions la cridòria era eixordadora.

D'entre els veïns més propers, per proximitat és clar, hi havia la residència de dos dels components de La Trinca que mai no van manifestar cap queixa; ans al contrari, el grup va cedir un equip de so complet i uns cortinatges per a l'escenari del teatre, a més d'enregistrar-hi alguns programes de televisió.

El 1987 l'Odeon tenia un bagatge de més de cinc cents espectacles i concerts programats.

El 22 de febrer de 1988 el Conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, va comunicar oficialment per escrit que l'Odeon havia estat guardonat amb *«una menció especial tot considerant la seva valoració històrica de les activitats musicals, així com la seva continuïtat i periodicitat, i l'interès global de la seva programació»*.

El premi, consistent en una peça d'art, fou lliurat en el marc de la Festa de la Creativitat i porta una placa amb la següent llegenda:

«Menció especial a la sala que programa música en viu 1987. Odeon. Canet de Mar. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya».

Aquell any es va plantejar seriosament la conveniència de fer obres de rehabilitació.

La majoria de les activitats s'havien de dur a terme al Cafè Odeon, ja que el teatre estava pràcticament inservible.

L'entitat havia arribat al punt més àlgid de la seva dinàmica cultural i es trobava en un moment idoni pel que fa a l'acceptació per part del públic, l'interès dels actants i la bona relació amb la Generalitat i amb la Diputació de Barcelona. Valia la pena intentar-ho.

A més, a Canet l'equip de govern municipal havia canviat i mostrava interès a fer un teatre municipal.

**COMEDIANTS VA
ESTRENAR FORÇA
ESPECTACLES AL
TEATRE ODEON I
VA PORTAR A
CANET ELS
MILLORS GRUPS
DE TEATRE DE
CARRER DEL MÓN:
BREAD AND
PUPPET, ODIN
TEATRET I
TEATRO
TASCABILE DI
BERGAMO**

Odin Teatret i Comediants

1977-1988

ODEON

Ponny Poindexter

**EL 1988
L'AJUNTAMENT I LA
COOPERATIVA DE
CONSUM LA UNIÓ
SIGNEN UN
CONVENI QUE
ESTABLEIX EL
MARC JURÍDIC
LEGAL PER
PODER REBRE
SUBVENCIONS PER
REFORMAR EL
CAFÈ I EL TEATRE
ODEON**

L'Odeon, equipament municipal

El 1988 l'entitat propietària del local, la Cooperativa La Unió, els llogaters i gestors de les activitats culturals, la Cooperativa Cultural l'Odeon, i l'Ajuntament varen signar un conveni –a instàncies del Departament de Cultura de la Generalitat– que establí el marc jurídic legal per poder rebre les subvencions per fer les obres de rehabilitació.

El conveni esmentat donava dret d'ús per un període de 25 anys i establí un reglament intern, així com una comissió mixta encarregada de vetllar pel compliment de l'esmentat reglament.

El reglament definia la funció d'una comissió mixta i establí el calendari de preferències de cadascuna de les tres parts a l'hora d'utilitzar el local.

La redacció del projecte de rehabilitació va anar a cura de l'Estudi Mirall –també a instàncies del cap de Servei de Teatre, Antoni Bartomeus– encapçalat pels arquitectes Josep Gràcia i Lluís Arboix.

El projecte, que ja contemplava l'arranjament de les deficiències estructurals a més de la reforma del local, ascendia a la quantitat de 27 milions i escaig.

L'execució de les obres estava prevista en tres fases: la primera de les quals, consistia en una inversió de 9 milions a realitzar el 1989.

L'adjudicació de l'obra havia d'anar a concurs i la constructora COPROSA, que aleshores arranjava l'Ateneu, hi tenia interès i comptava amb el vis-i-plau de l'Ajuntament.

Aquell mateix any 1988, la Direcció General de Difusió Cultural va concedir una subvenció de 3 milions de pessetes a la Cooperativa Cultural Odeon per fer obres de rehabilitació a l'edifici.

El Departament de Cultura de la Generalitat va donar aquesta subvenció a la Cooperativa Odeon perquè pogués contribuir econòmicament al projecte i, d'aquesta forma, garantir-ne la seva continuïtat ja que la gestió era, al seu entendre, un dels aspectes més importants de cara el funcionament posterior del local.

El 22 d'octubre de 1988, l'Assemblea Extraordinària de la Cooperativa La Unió, amb assistència de tots els consellers i sota la presidència de Josep Isern i Triedu, va acordar:

- Ratificar el conveni sobre l'ús de la rehabilitació i el manteniment de la sala, signat conjuntament amb la Cooperativa Odeon i l'Ajuntament.
- Autoritzar a la Cooperativa Odeon, en virtut de l'esmentat conveni, l'inversió per a la rehabilitació del teatre, segons el projecte de l'arquitecte Josep Gràcia.
- I autoritzar la realització d'aquestes obres, d'acord amb el projecte esmentat, a la Constructora COPROSA.

El 28 d'octubre de 1988 –registre de sortida 2096. Decret 894– l'alcaldia presidida per Josep Rovira i Fors notifica la següent resolució:

«DECRET núm. 894. Vista la instància presentada pel Sr. Jordi Torrus i Vidal, en qualitat de secretari de la Societat Cooperativa Cultural Odeon de Canet de Mar, sol.licitant llicència d'obres per a la rehabilitació del Teatre Odeon.

ATÈS que la Direcció General de Difusió Cultural del departament de Cultura de la Generalitat ha concedit una subvenció per a la realització d'obres, essent preceptiu la presentació de la llicència municipal d'obres. Vist l'informe del tècnic municipal, pel present he resolt: CONCEDIR la llicència d'obres en caràcter provisional al Sr. Jordi Torrus i Vidal, per a la rehabilitació del teatre Odeon, ubicat al carrer del gram, d'acord amb l'avant-projecte redactat pels arquitectes Lluís Arboix i Josep Gràcia».

**LA GENERALITAT
VA CONCEDIR
LA SUBVENCIO
A LA COOPERATIVA
ODEON PER
GARANTIR-NE
LA SEVA
CONTINUÏTAT AL
CAPDAVANT
DE LA GESTIÓ**

Conrad Setó

1977-1988

ODEON

Pau Riba

**LA COOPERATIVA
ODEON
COMPRA A LA
CONSTRUCTORA
COPROSA
D'OBRA PER UN
IMPORT DE 3
MILIONS DE
PESETES PER
ARRANJAR
L'ODEON**

Suport de la Generalitat de Catalunya

El 3 de gener de 1989 –registre de sortida 111 · registre d'entrada B-1059– l'alcalde Josep Rovira Fors sol·licita la quantitat de 3 milions de pessetes al Servei de Teatre del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, tot exposant:

«Que l'Ajuntament està interessat en col·laborar amb l'adequació de la Sala-teatre Odeon, perquè reuneixi els requisits legals i d'infraestructura necessaris per a l'organització d'activitats.

Es per això que amb aquesta finalitat, l'Excm Ajuntament de Canet de Mar ha encarregat un projecte de rehabilitació a l'equip d'arquitectes de l'Estudi Mirall, segons el qual es preveu una primera fase pel valor de 9 milions de pessetes que contempla els següents treballs»:

- Enderroc i neteja de l'edifici
- Obres d'estructura i ampliació de la zona de camerins
- Aïllament tèrmic de la coberta
- Reparació de les vidrieres de la galeria.

L'Ajuntament de Canet va rebre, mesos més tard, i per escrit, una resolució favorable a aquesta petició. La Generalitat li va concedir aquesta subvenció.

En assabentar-se'n, l'alcalde Josep Rovira Fors, va trucar al Servei de Teatre per desestimar-la i demanar que li guardessin per a una altra ocasió.

Les raons que va donar són que no tenia la consignació pressupostària de sis milions per fer front a la rehabilitació de l'Odeon.

Són sis milions però cal comptar que l'Ajuntament havia d'aportar del seu pressupost corporatiu una quantitat igual o superior a la concedida de subvenció. I, en aquest cas, s'havien concedit 6 milions: tres a la Cooperativa Cultural Odeon i tres a l'Ajuntament.

Una subvenció perduda i una altra desaprofitada

Atesa la voluntat de l'alcalde Josep Rovira Fors, la Generalitat no va fer efectiva la subvenció concedida.

El Cap de Servei de Teatre, Antoni Bartomeus, va titllar de poc seriosa i irresponsable l'actitut de l'Ajuntament de Canet argumentant que el Departament de Cultura tenia com a un dels seus principals objectius dotar Catalunya d'una Xarxa de Teatres Municipals, i que aquell any els diners es quedaven en remanent fins l'aprovació dels pressupostos següents.

«Si Canet no els volia, haurien pogut anar a Cervera o a Balaguer, i ara s'hauran d'esperar un any més» va dir Antoni Bartomeus.

El 3 milions concedits per la Direcció General de Difusió Cultural a la Cooperativa Cultural Odeon es varen quedar en dipòsit –descomptant l'iva- en un compte corrent a nom de la constructora COPROSA, després de lliurar a la Cooperativa Cultural l'Odeon la factura i el rebut per la compra de material d'obres per un import total de 3.008.672 pessetes.

Un any més tard, aproximadament, el gerent de COPROSA va reintegrar la quantitat esmentada, acompanyat del tinent d'alcalde i president de la Cooperativa de Consum la Unió, Josep Isern i Triedu.

Josep Isern i Triedu va ingressar aquests diners a l'Ajuntament. Al manament d'ingrés –és un document públic– hi consta que la Cooperativa La Unió va fer aquesta aportació a l'Ajuntament.

Jordi Torrus i Vidal, que havia gestionat els tràmits de les dues subvencions concedides –incloent també la de l'Ajuntament– va informar personalment d'això al Cap del Servei de Teatre, Antoni Bartomeus, en el decurs d'una entrevista mantinguda al seu despaxt de la Rambla Santa Mònica.

L'AJUNTAMENT ARGUMENTA QUE NO TÉ CONSIGNACIÓ PRESSUPOSTÀRIA I RENÚNCIA A LA SUBVENCIÓ QUE LI HA CONCEDIT LA GENERALITAT

Detall del cafè Odeon

1977-1988

ODEON

Detall del públic i l'escenari reformat

**LA CONSTRUCTORA
COPROSA
REINTEGRA ELS 3
MILIONS DE LA
COMPRA DEL
MATERIAL FET PER
LA COOPERATIVA
ODEON I ELS
LLIURA AL TINENT
D'ALCALDE DE
CANET I PRESIDENT
DE LA UNIÓN**

Un somni esvaït

Jordi Torrus i Vidal va demanar per telèfon a l'alcalde Josep Rovira Fors que expliqués al plenari d'on provenien aquells diners que, en realitat, eren els que la Direcció General de Difusió Cultural havia concedit a la Cooperativa Cultural Odeon per arranjar el teatre.

D'aquesta rectificació ningú no en té notícia.

La tardor del 1988 l'Odeon havia d'obrir les portes després de vacances per iniciar una nova temporada. Però no ho va fer. I no ho va fer perquè tenia una subvenció concedida per rehabilitar el Teatre Odeon i un conveni signat amb els propietaris del local i l'Ajuntament de Canet de Mar. Havien de començar les obres.

El somni es va esvaïr. No hi va haver voluntat política, ni alarma social. Qui sap? Pot ser les persones i grups més actius en la vida social d'aquells anys setanta i inicis dels vuitanta estaven cansats de tanta brega.

L'equip de govern de Josep Rovira gaudia llavors d'una ampla majoria. Però, i la resta de grups polítics, què en pensaven?

L'Odeon el va refer i aixecar el jovent del poble, però per subsistir va haver de funcionar d'esquena al poble, i més enllà del poble. Quan va tancar les portes no tenia cap moviment social actiu a Canet, només hi havia persones responsables que s'ocupaven de gestionar-lo.

Ara, no només és la gent de Canet la que el vol, hi ha moltes persones de pobles veïns i molts dels artistes actuant, que també el recorden i se'l estimen.

I si bé és cert que durant uns anys hi va haver molta gent implicada, en la seva etapa final senzillament funcionava sol, com aquell qui diu. I com que anava bé, no hi havia motius per preocupar-se.

Una oportunitat per rectificar

Va ser una vessada. Perquè la millor de les solucions es va convertir, amb el pas del temps, en el pitjor dels problemes, tant per els que haurien desitjat que s'hagués rehabilitat com a equipament municipal, com per als qui creien que s'havia de tancar.

Ara tots ho lamenten, uns pel cor i els altres per la butxaca.

Potser l'alcalde Rovira tenia raó i tant els polítics com la societat canetenca necessitaven que passes un temps per valorar l'Odeon en la seva justa mesura com a equipament municipal.

Els actual propietaris de l'immoble, han de saber que a compte d'un deute s'han quedat un edifici amb un actiu intangible tant gran que només Canet el pot revaloritzar.

Si no es fa un equipament d'ús públic, se'ls jutjarà moralment com a culpables d'un delicte de «daños dolosos»; vaja, com si es quedessin el Louvre de París i esmicolessin la Gioconda.

L'Ajuntament s'ha de reconciliar amb els propietaris, i tots plegats amb la ciutadania.

Els propietaris haurien de fer un favor al poble de Canet: imaginar que hi ha un gran mural de Miró en un teatre de la seva propietat que amenaça ruïna.

Què fer? Doncs facilitar que l'Ajuntament hi faci un museu. I rebre'n un reconeixement i el just benefici econòmic.

Però això només és possible si l'Ajuntament se'n adona que aquell mural que abans pot ser tenia poc valor ara en té molt més.

**LA COOPERATIVA
LA UNIÓ FA UNA
APORTACIÓ DE 3
MILIONS DE
PESSETES A
L'AJUNTAMENT,
AMB ELS DINERS
DE LA SUBVENCIÓ
CONCEDIA A LA
COOPERATIVA
ODEON PER
REHABILITAR EL
TEATRE**

Àngel Pereira

Detall del Cafè Odeon

La cultura sempre suma, mai és per comptes de...

Canet, més que cap altre poble, per història i per tradició, ha d'entendre que la cultura sempre suma, mai és per comptes de. Un poble es mesura en bona part per la seva vitalitat cultural, entesa en el seu sentit més ampli: un instrument d'integració, relació i adaptació en favor de la col·lectivitat, en tots els àmbits d'expressió artística i social.

De fet, només es tracta de dotar el poble d'un equipament cultural estable, vetllar per la seva gestió i continuïtat, i fomentar tots els àmbits d'expressió artística que la societat necessiti. Quelcom tan necessari i normal com procurar escoles públiques.

D'altres poblacions costaneres com Sitges, amb molt menys bagatge que Canet, han fet de la cultura el seu principal reclam turístic de qualitat i s'han dotat d'una amplíssima oferta de serveis.

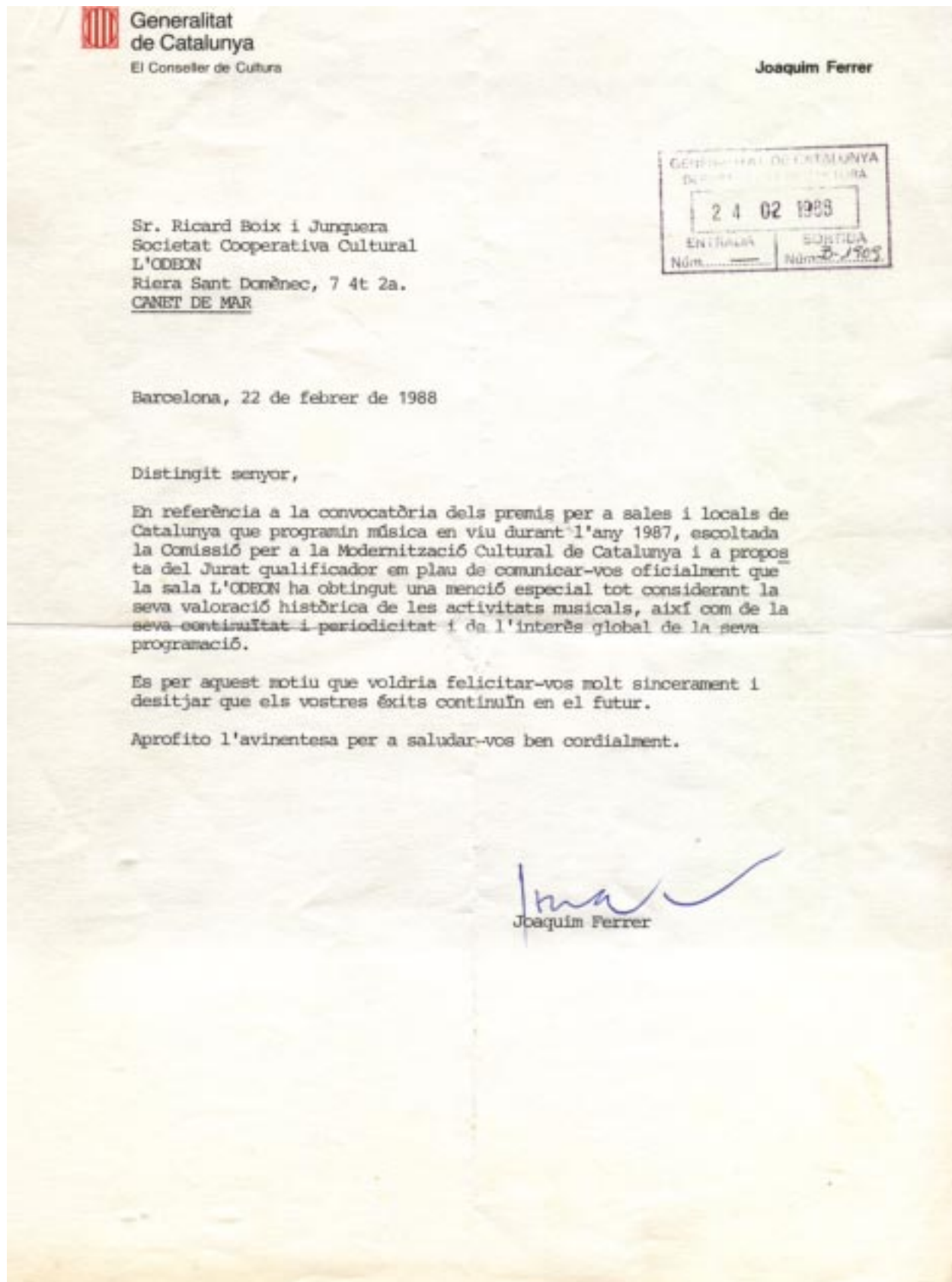
Canet no és Sitges, òbviament. Però hi ha canetencs vinculats al món de l'espectacle, a l'àudiovisual i a les telecomunicacions que estan fent història als mitjans de comunicació i al món artístic. I el poble no en treu res.

S'han fet programes, dirigits i presentats per canetencs, llogant com a plató un teatre de Cornellà. Portant de públic un munt de gent que si vinguessin a Canet, un altre dia hi tornarien: per menjar-hi, per anar a la platja, al Festival de Santa Florentina, a fer la ruta del modernisme, o senzillament a tornar a aquell teatre.

Valgui d'exemple de la immensa inòpia d'un poble que es nega sistemàticament el seu passat i, en conseqüència en perd l'identitat.

La memòria col·lectiva d'un poble és un patrimoni indefectible, impossible d'esborrar. Quants anys calen per deixar de dissimular?

**LA MEMÒRIA
COL·LECTIVA D'UN
POBLE ÉS UN
PATRIMONI
IMPOSSIBLE
D'ESBORRAR**

1977-1988

ODEON

AJUNTAMENT DE CANET DE MAR
Secretaria
REGISTRE
Entrada núm. B-1059
Sortida núm.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Data: 30 01 1989
Entrada núm. B-1059
Sortida núm.

En Josep Rovira Fors, Batlle de l'Excellentíssim Ajuntament de Canet de Mar, amb DNI nº 38.659.490, per la present els hi vol:

EXPOSAR

Que l'Ajuntament de Canet de Mar està interessat en potenciar tot tipus d'activitats artístiques i culturals en el seu municipi, afavorint l'organització col·lectiva d'aquestes. Davant la manca de locals amb les condicions adients per a desenvolupar activitats culturals i municipals, abans esmentades, l'Ajuntament està interessat en col·laborar amb l'adequació de la Sala-Teatre Odeon, perquè reuneixi els requisits legals i d'infraestructura necessaris per a l'organització d'aquestes activitats.

Es per això que, amb aquesta finalitat, l'Excm Ajuntament de Canet de Mar ha encarregat un projecte de rehabilitació de la Sala-Teatre Odeon a l'equip d'arquitectes de l'Estudi Mirall, segons el qual es preveu una primera fase pel valor de nou milions de pessetes que contempla els següents treballs:

- Enderroc i neteja de l'edifici
- Obres d'estructura i ampliació de la zona de camerins
- Aïllament tèrmic de la coberta
- Reparació de les vidrieres de la galeria

SOL·LICITAR

per aquesta finalitat que ens sigui concedida una subvenció pel valor d'una tercera part del pressupost previst per a la primera fase. Petició que adreçem al Servei de Teatre del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya sol·licitant la quantitat total de TRES MILIONS de pessetes

Demanda que espero sigui atesa per vostès amb el màxim interès

En JOSEP ROVIRA FORS
ALCALDE DE CANET DE MAR

**SERVEI DE TEATRE DEPARTAMENT DE CULTURA
GENERALITAT DE CATALUNYA**

 Ajuntament de Canet de Mar
SECRETARIA

NOTIFICACIÓ

Perquè en prengueu coneixement i tingui els efectes que correspongui vos comunico que L'ALCALDIA-PRESIDENCIA d'aquest Ajuntament en la sessió del dia 8 d'octubre va adoptar la següent resolució:

DECRET N°994.- Vista la instància presentada pel Sr. Jordi Torrus Vidal, en qualitat de Secretari de la Societat Cooperativa Cultural l'Odeon de Canet de Mar, sol·licitant llicència d'obres per a la rehabilitació del Teatre Odeon de Canet de Mar.-

ATES que la Direcció General de Difusió Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat ha concedit una subvenció per a la realització de les obres, éssent preceptiu la presentació de la llicència municipal d'obres.-

Vist l'informe del Tècnic Municipal, pel present **HE RESOLT:**

CONCEDIR llicència d'obres en caràcter provisional, al Sr. Jordi Torrus Vidal, per a la rehabilitació del teatre Odeon de Canet de Mar ubicat al carrer Gram, d'acord a l'Avant-projecte dedactat pels arquitectes Lluís Arboix de la Torre i Josep Gràcia Sancho, havent de presentar la següent documentació:-

- 2 projectes visats pel Col·legi d'Arquitectes.-
- Full direcció d'Arquitectes.-
- Full direcció d'Aparellador.-

En contra d'aquest acord i, en cas que es practiqui, de la liquidació de l'exacció Municipal, podeu interposar els RECURSOS oportuns.

RÈGIM DE RECURSOS

CONTRA AQUESTA RESOLUCIÓ: Podrà formular-se en el termini d'un mes, recurs de reposició davant l'Alcalde, en el qual s'exposaran els motius en que es fonamenta i s'entendrà desestimada si transcorre un mes des de la interposició sense que es notifiqui la resolució.

CONTRA LA RESOLUCIÓ EXPRESSA O TÀCITA DEL RECURS DE REPOSICIÓ: Podrà interposar-se recurs contenciós-administratiu davant de la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audència Territorial en el termini de dos mesos comptats des del dia següent a la notificació de l'acord resolutori del recurs de reposició, si és express. Si no ho fos, el termini serà d'un any a comptar des de la data d'haver-se interposat el recurs de reposició.

No obstant podrà exercitar-se qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent.

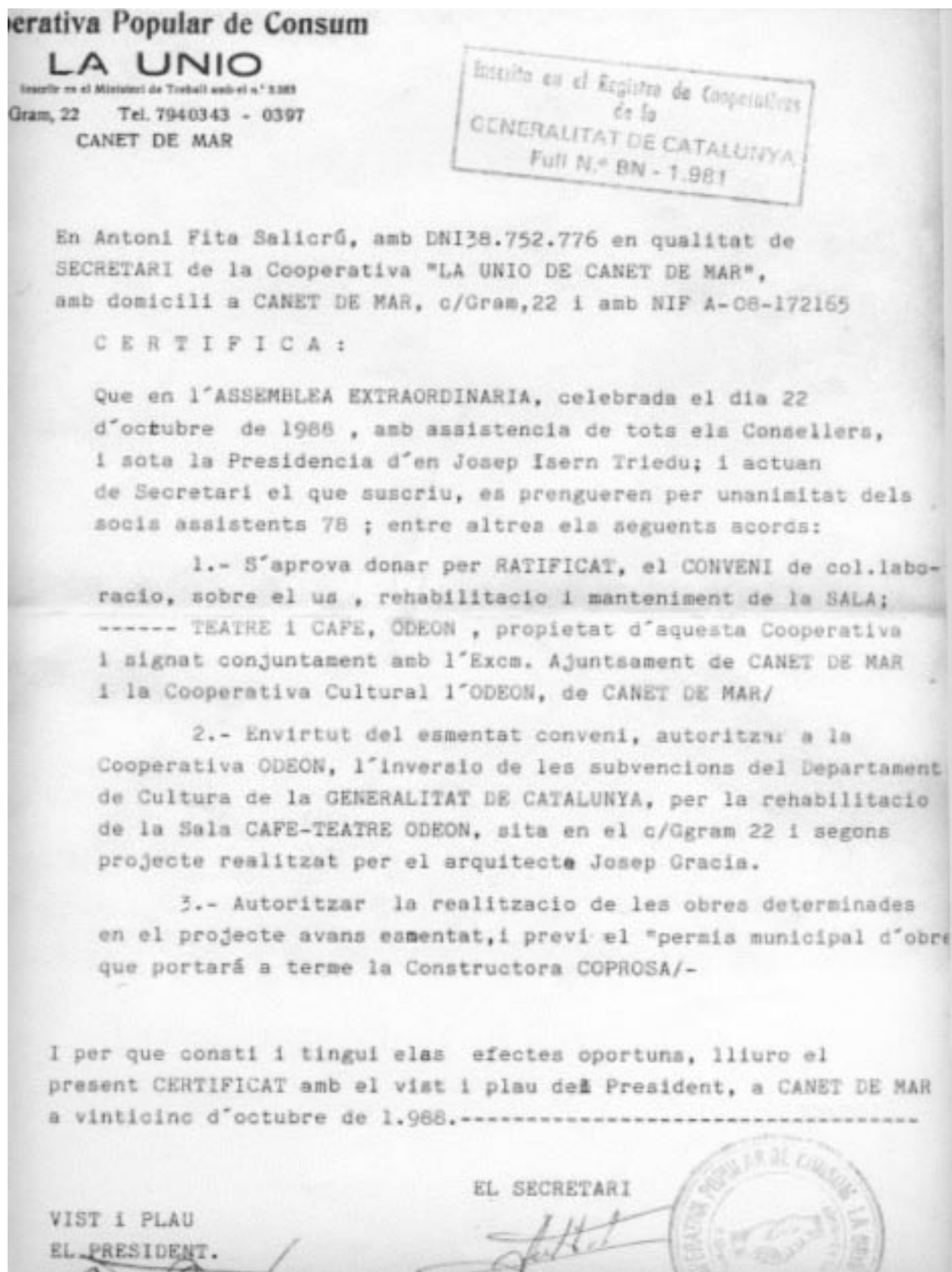
Canet de Mar, 28 d'octubre de 1.988
EL SECRETARI, *Hbt. da.*

[Signatura]

HE REBUT L'ORIGINAL D'AQUESTA NOTIFICACIÓ
Canet de Mar, *[Signatura]*

1977-1988

ODEON

1977-1988

ODEON

77-C

NOM I DOMOLI DEL EMPEDDOR

REBUT NUMERO LOCALITAT D'EMPEDDO BARCELONA IMPORT Ptas: 3.008.672,-

DATA D'EMPEDDO 27 Octubr. 1.988 VENCIMENT

LA QUANTITAT DE PESSETES TRES MILLONES OCHO MIL SEISCIENTAS SETENTA Y DOS -

CONCEPTE Fra. nº. 133

A PAGAR A (CASA O BANCO) OFICINA CLAU O NUM. COMPTA

NOM I DOMOLI DEL PAGADOR COOPERATIVA CULTURAL ODEON Pl. Colomer, s/n. CANET DE MAR

SIGNATURA, NOM I DOMOLI DE L'EMPEDDOR COPROCONSTRUCTORES PROFESIONALES, S. A. ADMINISTRADOR

NO UTILITZEU L'ESPAI INFERIOR RESERVAT PER A LA SIGNATURA MANUSCRITA DEL NOM I DOMOLI DE L'EMPEDDOR

«L'ODEON CALIA REHABILITAR-LO I LA COOPERATIVA CULTURAL ESTAVA DISPOSADA A FER-HO»

1977-1988

ODEON

CONSTRUCTORES PROFESIONALES, S. A.
COPROSA
 Provença, 173, 1º, 4º
 Teléfono 263 14 00
 08036-BARCELONA

S/Ref.
 N/Ref.
 N.º Factura nº. 133

Pago: COOPERATIVA CULTURAL ODEON
 Pl. Colomer, s/n.
 CANET DE MAR

BARCELONA, 27 Octubre 1.988

CIF. F-08765422

N.º	MEDICION	Unid.	CONCEPTO	Precio Unitario Pesetas	TOTAL Pesetas
			<u>ADOPI MATERIALS</u>		
290.000	M2.		Rajola de ceramica vidriada de forma rectangular.	1.178	341.620.-
5	Ud.		Plat de duixa de porcelana vidrificada de 700x700 mm. de color blanc.	4.222	21.110
7	Ud.		Lavabo de porcelana vitrificada, 60 cm.d'amplaria, de color blanc, tipus 2, per a encastar.	5.658	39.606
4	Ud.		Lavabo de porcelana de 60 cm. d'amplaria de color blanc.	4.883	19.532
7	Ud.		Inodor de porcelana vitrificada, de sortida horizontal, amb seient i tapa, cisterna i mecanismes de descarrega i alimentacio incorporats de color blanc	19.548	136.836
112.500	M2.		Rajola de gres premat esmaltat de forma rectangular, de 15 peces/M2.	1.247	140.288
486.000	M2.		Parquet de fusta de roure, amb llistons.	2.115	1.027.890
15	Ud.		Llumenera d'emergencia i senyalitzacio, amb lampada d'incandescencia de 120 fins a 175 lumens, de 2 hores d'autonomia, com a maxin.	6.907	103.605
2	Ud.		Boca d'incendi de 45 mm, IPF-43, amb manega de 25 m, amb armari.	18.857	37.714
2	Ud.		Caldera per a policonbustibiles d'injeccio - mecanica amb cremador de gas, de 80000 KCAL/H, de planxa d'acer per a calefaccio de 6 bar i 110 ºC, com a maxin.	342.401	684.802

Inscrito Registro Mercantil de Barcelona, Tomo 4143, Libro 3482, Sección 1ª Folio 175, Hoja 44192, Inscripción 1ª - C.I.F.A.-08179409

1977-1988

ODEON

CONSTRUCTORES PROFESIONALES, S. A. COPROSA					
N.º	MEDICION	Unid.	CONCEPTO	Precio Unitario	TOTAL
				Pesetas	Pesetas
12		Ud.	Extintor de pols seca, de 12 Kg. amb pressió incorporada i pintant.	9.450	113.400
3		Ud.	Aixeta mescladora mural exterior per a banyera/dutxa, amb broc, transfusor i sortida de 1/2" per a dutxa de telefon de llauto cromat	6.637	19.911
			IVA. 12%		2.686.314
					322.358
			TOTAL		3.008.672

Inscripció Registre Mercantil de Barcelona Tomo 4143, Llibre 3482, Secció 2.ª Folia 178, Hoja 44195, Inscripció 1.ª - C.I.F.A.-08579419

«PERÒ LA REHABILITACIÓ NO VA COMENÇAR PER MANCA DE VOLUNTAT DE L'AJUNTAMENT»

AUCA DEL ODEON

EXPLICADA AMB GRAN UNICAO
PER A LA VOSTRE INFORMACIO

AL MARESMÉ MÍ HA UN OMBLET
PROP DEL MAR (ES DÍU CANET)

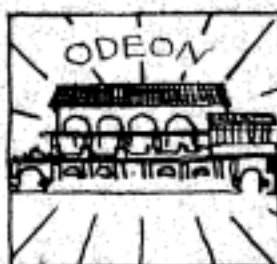
UNA GENT ES VAN DEVIAR
I UNA COOPERATIVA EN GORTI

EL DIA DE LA "INAGURACIO"
LI POSAREN "LA UNIO"

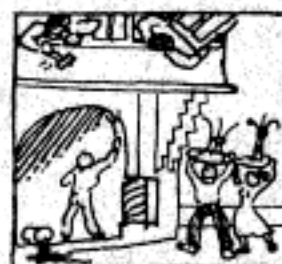
PEREN UN EDIFICI UNIFORMANT
DE SOL A SOL TREBALLANT

L'ODEON VAREN CONSTRUÏR
PER PODER-SE DIVERTIR

ELS ANYS ANAREN PASSANT
I EL LOCAL S'ANÀ ESPATUANT

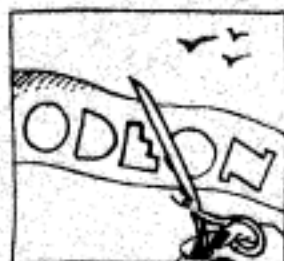
AVUI EL JOVENT DE CANET
I "PENCA" A TORT I A DRET

EL VOLEN TORNAR A ENGEGAR
PER QUE ONG MÀI DELETTAR

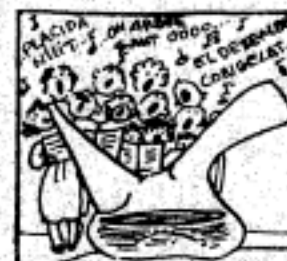
SORTIN DE LA MÏSSA DEL GALL
FAREN UN GRAN GOURI-GALL

L'ENCETEREN "PER TOT EL MÏM"
EL NOU CAFÈ ODEON

HI HAURÀ UNA EXPOSICIO RARA
DE CANET AVANS I ARA

PER NADAL AL DEFIAT!
I HAURÀ CANçons I VI

UN QUADRE TEATRAL ÀLBERIT
FAREN EL 25 A LA NIT

ESTARÀ OBERT CADA DIA
PELS JOMBES ELS VELLS I LA TIA

SERÀ DATA ASSENTALADA
EL DIA DE L'INOCENTADA

HI TROBAREU JOCS DIVERTITS
INO ESTAREU AVOREHITS

3. Situació actual de l'edifici

3.1 Rafael Masó, l'arquitecte

Masó inicia els seus estudis a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona l'any 1900, en aquella època el mètode d'ensenyament procedia del racionalisme francès. Ja abans de començar la seva formació com a arquitecte domina excepcionalment la tècnica del dibuix lineal i figuratiu.

De la mateixa manera, el seu interès per l'arquitectura no es fonamenta en l'ensenyament al qual té accés a l'escola, sino que la gran inquietud per aquest camp el porta a una formació artística i cultural fora de les aules.

En conseqüència, tot i obtenir un bon rendiment en el camp acadèmic, a l'assignatura de projectes sintonitza molt poc amb el corrent que es duu a l'escola i es creen diferents polèmiques entre els professors a l'hora de valorar els seus projectes.

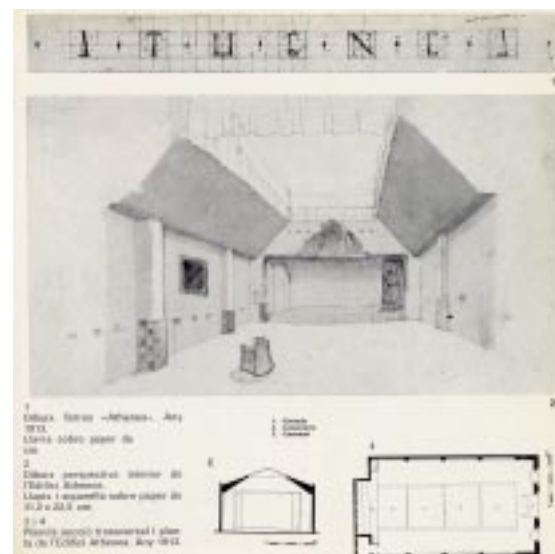
Com explica J.M. Pericas (company d'escola amb una amistat que durarà tota la vida). "En Masó fou un dels qui donaren el toc d'alarma contra l'encarcament de l'Escola, on uns bons senyors catedràtics explicaven, de la manera més gris, la grisor de les seves concepcions artístiques i constructives».

El contrast i la rebel·lia eren colpidores i convinents, i la florida de noves idees dintre d'aquelles sales ensopides, deguda en gran part al malaguanyat amic, fou cosa insòlita, quasi d'escàndol."

Ja en els seus primers projectes, Masó deixa palès el gran coneixement que té dels corrents de l'època i la seva admiració en particular per Gaudí. Això també es reflecteix en el seu projecte de final de carrera amb el qual obté el títol d'arquitecte el 1906.

EN MASÓ FÉU UN
ORIGINALÍSSIM
PROJECTE
CARREGAT DE
PINACLES,
D'ESPIRITUALS
VERTICALITATS, I
VINGUÉ
ALESHORES LA
DISCREPÀNCIA
ENTRE ELS
PROFESSORS

Projecte de final de carrera de Masó

Projecte de final de carrera de Masó

**AQUESTA
ADMIRACIÓ DE
L'OBRA DE GAUDÍ,
LÒGICA PER LA
PERTINÈNCIA DE
MASÓ AL GRUP
INSPIRAT PEL DR.
TORRAS I BAGES,
QUEDA
REFORÇADA PEL
FET D'UN
CONEIXEMENT
DIRECTE I
CONTINUAT DEL
PROCÉS DE
CONSTRUCCIÓ DE
LA SAGRADA
FAMÍLIA**

“Es tracta d'un projecte molt ambiciós en el sentit que Masó s'hi planteja el problema central de l'obra de Gaudí: el de la síntesi monumental. El projecte reprèn aspectes de la Casa de Correos però amb una coherència molt més gran de planta i secció amb la idea global de centralitat i verticalitat.

Formalment, el projecte és una reinterpretació personal de l'arquitectura gòtica, sense abandonar encara del tot les referències històriques. Malgrat la qualitat de concepció i dels detalls, i de la bona articulació i plasticitat del conjunt, el projecte queda minvat pel seu to literari i fantasiós.”(RAFAEL MASÓ, arquitecte noucentista; Joan Tarrús i Narcís Comadira)

El món per on es mou Masó a Barcelona, durant els anys d'estudiant, està marcat ideològicament per Torras i Bages i té els seus àmbits en la Lliga espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, les congregacions Marianes i el Cercle Artístic de Sant Lluc, llocs on es barreja religió, literatura i art amb l'ideal de recuperació del país.

Un cop acabats els seus estudis i per tal d'embarcar-se al món professional, decideix insatallar-se a Girona amb la clara intenció d'intervenir arquitectònicament el la seva ciutat natal.

Tal i com explica ell mateix a les cartes que escriu a la seva promesa Esperança Bru (que són una gran font d'informació sobre la trajectòria tant personal com professional de Masó), “a Barcelona hagués pogut tenir un avenir més ampli com a arquitecte, però tinc un projecte gironí”. En una d'aquestes cartes a Esperança escriu:

“La meva vida fins als disset anys era inconscient en totes les coses (...). Si amava el dibuix, la pintura o lo que fos, l'amava perquè em distreia i servia per al meu entreteniment, però no perquè en la pintura o en el dibuix jo hi vegés problemes transcendents a resoldre; un camp grandíol per explorar! Ni siquiera m'ho figurava que la pintura volgués dir coses del cor!

“I lo mateix em passava en totes les coses. (...) Ara sí que veig la vida tal com és: una meravellosa i bellíssima complicació, ara sí que el comprenc el sentit i el gust de la vida. Ara sí que sé què són les arts i què és l'estimar i què són els camps i què les muntanyes, Bon Déu, Bon Déu!

Tant immensíssims que són els camps que hi ha per córrer! Tant rellogat que tot està! Tant endintre i amagada com se troba la verdadera felicitat... Quant diferenta és aquesta segons se la consideri vista amb els ulls de la Inconsciència o amb els del Coneixement.

Per als que veuen amb els primers segur que la felicitat és allí on comença el repòs, allí on hi regna la calma, on no s'ha de fer esforç de cap mena. Per a ells la felicitat és deixar escolar la vida (...) i en canvi per als que veuen darrera els vidres del Coneixement, la Felicitat és una cosa totalment disstinta; comença allí on comença la inquietud, la pruija de desentranyar la vida.

La Felicitat viu amb els problemes incompresos però que es van mica a mica compreguent, viu en la Ciència amagada però que es va desentranyant, en aquest sentit espiritual de les arts al que costa tant d'arribar-hi com costa d'arribar a la compresió de Déu.”

Masó no s'implica únicament amb el moviment arquitectònic de la ciutat de Girona, sino que també crea un fort lligam personal amb la vida cultural de la ciutat.

Les cartes que Masó escriu, tant als companys com a la seva promesa, deixen comprendre que la seva vida professional està totalment lligada a la seva vida personal.

Durant tres o quatre anys es dedica únicament a fer obres d'arts aplicades: el menjador d'El Soler, la Casulla de Mn. Roquet, la reixa del Sagrat Cor, etcètera, L'interès per aquest tipus de projectes seguirà present al llarg de la seva vida d'una forma remarcable.

**EN TOT EL DIA
D'AHIR NO VAM
FER SINÓ
ARRIBAR-ME
FELICITACIONS A
LES ORELLES.
TOTA LA GENT QUE
VA ENTRAR A LA
FARMÀCIA,
ENCURIOSADA,
TOTA! ES VA
QUEDAR
ENCARNADA I
ENAMORADA AL
SER A DINS»**

Farmàcia Masó Puig, el 1908

Rafael Masó

INTENTAR INICIAR
UN MOVIMENT QUE
VAGI A LA
CONQUESTA, EN
DEFINITIVA, D'UN
ART MODERN
PROPI, D'UN ART
QUE SIA
REVELACIÓ DE LA
NOSTRA ESSÈNCIA
COL·LECTIVA, D'UN
ART QUE,
RESPONENT A LES
NECESSITATS DE
LA SOCIETAT
MODERNA, PORTI
INVOLUCRADES A
LES SEVES
ENTRANYES TOTES
LES TRADICIONS
GLORIOSES»

És al 1908 quan definitivament projecta la seva primera obra d'arquitectura construïda a Girona, la Farmàcia Masó Puig amb la qual imposa per primera vegada l'arquitectura moderna a la seva ciutat. A partir d'aquí és quan comença a dur a terme projectes més importants i es crea un entorn d'artesans i industrials que puguin construir físicament les seves obres.

És entre el 1910 i el 1911 quan Masó consolida clarament unes idees estètiques molt definides a partir de tots els coneixements adquirits dels corrents anteriors, no tant sols les duu a la pràctica amb les seves obres sino que també en deixa constància en els seus escrits:

“Res com la senzillesa, res. Ella sempre, sempre, sempre engendra la gentilitat, l'elegància, la distinció, l'exquisitat. ¡Tingue-ho per ben segur! Rarament una cosa que sia extremadament senzilla, estarà malament i podrà fer riure. (...) I si a la senzillesa hi afegeixes el bon gust de triar les robes i l'art de saber-les fer entonar amb lo demás (...) vet-aquí que tindràs ja la suprema expressió del ben vestir.”

“Per a que una cosa sigui bella haurà de ser simple, lògica, motivada, racional, bona, etc. (Tots aquells atributs que són en la primera Bellesa que com torno a dir és Déu). (...)”

Amb aquestes idees Masó pren part d'una manera directa en la definició del **NOUCENTISME** (moviment que precedeix el modernisme).

Cal remarcar que a part de la seva obra arquitectònica, l'arquitecte participa en conferències, revistes, exposicions... que promouen l'activitat cultural i artística d'aquest corrent.

El seu coneixement no es fonamenta tan sols en l'àmbit cultural de la seva terra, sino que a partir de diferents revistes i viatges descobreix arquitectures i corrents estètics de diferents països europeus, en especial d'Alemanya i Itàlia.

La consolidació del noucentisme a Girona es produeix bàsicament a partir de la fundació de la societat Athenea (de la qual Masó n'és fundador) el 1913, una societat que promou l'art i la cultura formada per un grup d'intel·lectuals gironins.

Una mostra clara de l'art noucentista és l'edifici Athenea projectat per Masó.

El noucentisme és un moviment d'intervenció ciutadana, no es d'estranyar, doncs, que Masó esdevingui un personatge amb un gran interès per l'arquitectura pública.

Així, a part de dur a terme diferents projectes de caràcter públic, exerceix de regidor de l'ajuntament de Girona des de l'any 1920.

Dins d'aquest camp trobem projectes com el casal Autonomista Català a Girona (1916), l'edifici de Correus de Girona (1915), la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramanet (1917), façana del cementiri de Girona (1919), la majoria dels quals realitza amb la col·laboració de Josep M. Pericas.

Un altra de les tasques més importants dins la vida de Rafael Masó és la recuperació d'obres i monuments bàsicament medievals de Girona.

I també dins aquest camp, la restauració de casals i masies per a la qual té un estil d'intervenció molt clar: "la dignificació de l'edifici es basa com sempre en el respecte a la seva identitat recuperada, però, a partir d'una reinterpretaió contemporània".

Per últim, no podem deixar d'anomenar el projecte d'urbanització de Masó a s'Agaró en el qual conflueixen tots els seus ideals urbanístics, històrics, arquitectònics, turístics, pedagògics, etcètera.

Aquest projecte, després de la mort de Rafael Masó el 1935, queda en mans de Francesc Folguera.

Rafael Masó mor als 55 anys, en plena maduresa, interrompint la seva obra encara en evolució.

**«... GIRONA HAVIA
SIGUT FINS FA POC
UNA CIUTAT AQUIE-
TADA EN SA
LETÀRGIA D'UN
SOMNI MEDIEVAL,
SENSE AROMES DE
RENAIXEMENT NI
VIBRACIONS DE
MODERNITAT»**

Athenea

DUES DE LES ENCAVALLADES DE LA COBERTA DE L'EDIFICI ESTAN TRENCADES I PROVOQUEN A LA VEGADA UN TRENCAMENT A LES VOLTES PERPENDICULARS

3.2 Patologies de l'edifici de l'Odeon

Trencament de dues encavallades

Dues de les encavallades estan trencades, es troben atirantades amb cables metàl·lics i tenen uns reforços al nus central realitzats amb uns perfils UPN. S'observa una deformació dels tirants inferiors de les encavallades.

Des de l'exterior s'evidencien unes esquerdes a les cornises d'ambdós costats de la coberta i un desplaçament de les peces que la conformen.

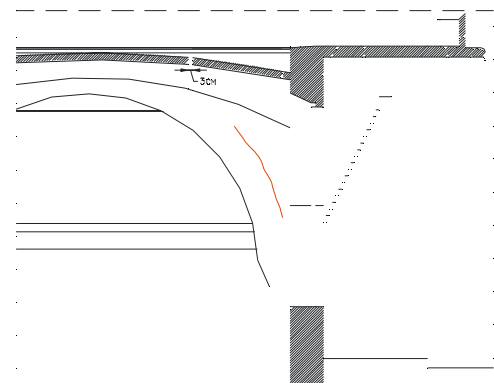
Aquest trencament de les encavallades ha suposat uns moviments estructurals importants que han provocat unes deformacions en el mur en el que es recolzen, que és el mur de la façana de la plaça, provocant a la vegada el trencament de les voltes perpendiculars al mur de càrrega que servien com a lligam entre la façana i la resta de l'estructura i el guexament dels tirants de galeria. Aquest és un procés irreversible que tendeix a empitjorar progressivament.

Es proposa la restitució de la coberta, consolidant la façana previament.

Esquerdes a les voltes de la planta baixa

Aparició d'esquerdes d'aproximadament 1,5 cm a les voltes de la planta baixa en paral·lel a la façana de la plaça, a una distància aproximada d'1 m del pla interior a la façana. Aquest trencament està directament lligat al desplom que ha sofert la façana per causa del trencament de les encavallades de la coberta. El cobriment de la zona del balcó, per convertir-lo en galeria ha ajudat a agreujar aquest guexament, ja que ha afegit més pes al punt més dèbil del mur de façana.

Es proposa atirantar l'edifici en el sentit perpendicular a la façana i consolidar les voltes mitjançant una làmina

de morter i malla electrosoldada, cosa que garantiria la cohesió del conjunt altra vegada per poder reparar, posteriorment, superficialment el trencament.

Guerxament dels tirants de la galeria

Deformació per guerxament dels tirants metàl·lics que subjecten la cobrició de la galeria. Els tirants sofreixen un vinclament evident.

Aquesta patologia també es lliga amb el moviment estructural sofert per l'edifici en cedir l'estructura de la coberta i comptar per tal de solucionar hem de contar amb les intervencions citades anteriorment.

També es proposa la recuperació de la pèrgola original, cosa que retornaria la funció als tirants.

Esquerdes en arcs de descàrrega

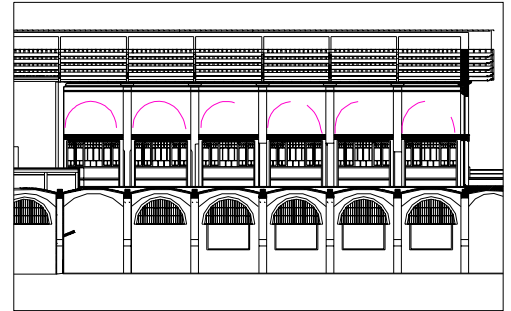
A la primera planta, allà on no hi ha les finestres de mig punt, en la part superior de la sala són visibles les fissures formant clarament un arc des de l'interior.

La causa és que l'arc estructural i la paret de totxo ceràmic tenen formes constructives i de comportament molt diferents, cosa que provoca que els seus moviments no siguin totalment solidaris.

Es proposa enretirar el revestiment actual i reconstituir la continuïtat del parament afectat amb malla i morter adequat.

Degradació de cobertes

A la zona posterior a la barra del bar a la primera planta, que compren una cambra contigüa al bar, els serveis de la planta primera i una zona de pas cap a la sala i l'escenari on trobem unes dutxes i una dependència amb una caldera, hi ha dues solucions constructives de coberta diferents. La zona de darrera del bar presenta una coberta tradicional amb bigues de fusta col·locades perpendicularment al mur de mitgera, llatges cobertes per capes de rajola i les teules.

LA COBERTA TRADICIONAL AMB EL PAS DEL TEMPS I UN INSUFICIENT MANTENIMENT VA COMENÇAR A PATIR INFILTRACIONS D'HUMITATS QUE HAN PROVOCAT LA DEGRADACIÓ DE LES BIGUES DE FUSTA

**A LA SALA
SÓN
VISIBLES
LES FISSURES
FORMANT
CLARAMENT
UN ARC DES
DE L'INTERIOR**

A la resta, el sostre està format per unes bigues metàl·liques IPN col·locades de forma paral·lela a la mitgera i cobertes d'uralita. La coberta tradicional, amb el pas del temps i un insuficient manteniment, va començar a patir infiltracions d'humitats que han provocat la degradació de les bigues de fusta.

Aquestes infiltracions han acabat afectant a les dues capes de cel ras, a les parets i els terres de la zona. La uralita es degrada ràpidament, per això aquesta zona es troba molt malmesa.

Degradació de cobertes

La degradació de canals i baixants, tant els vistos com els ocults, és a tot l'edifici.

La manca del manteniment necessari en aquest tipus d'instal·lacions ha causat unes discontinuïtats en el recorregut de l'aigua que ha afectat directament a altres elements de l'obra.

El sistema consta d'un canaló corregut en tota la llargada de la cornisa de la façana del que surten uns baixants que estan vistos fins poc abans de la coberta de la tribuna on s'introdueixen en l'obra fins a tornar a sortir a nivell de carrer.

El fet de que part del recorregut de l'aigua s'efectuï encastat per dins de l'obra fa pensar en una substitució amb un recorregut alternatiu per les aigües.

Corrosió d'elements metàl·lics

La patologia està localitzada a la cantonada que forma en la primera planta la façana del carrer Gram quan passa d'estar alineada al carrer per convertir-se en la façana que dona a la terrassa, per la part interna del mur.

En aquesta cantonada s'observa una manca de continuïtat del fals sostre a través de la que es pot veure un baixant de fundició molt degradat.

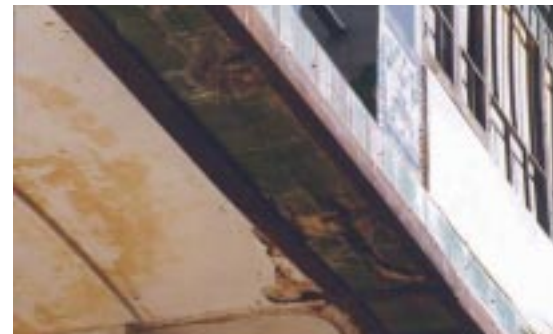
L'estat en que es troba el material d'aquest baixant i el dels elements metàl·lics que l'envolten fa pensar clarament en una fuga per la part superior d'aquest tub, que provoca greus humitats als elements de la zona.

El més sensat seria substituir el baixant per un altre tub de PVC, lligant-lo amb la patologia anterior. Un cop reparat o substituït el tub es procedirà a la reparació i sanejaments dels elements danyats per les humitats.

Degradació del sostre i canals de fibrociment

El sistema d'evacuació d'aigües i la coberta de la galeria que dóna a la plaça Colomer són de fibrociment, material de poca durabilitat i que es troba en mal estat.

Cal la substitució de la coberta i dels elements de canalització d'aigües per altres elements, d'idèntica funció però amb materials actualment homologats (el fibrociment no compleix cap normativa actual).

Elements a la galeria

Voladís a la galeria de la façana dels elements metàl·lics amb un grau de corrosió molt alt. Les peces ceràmiques estan en mal estat i algunes ja han caigut.

Per permetre l'accés a la zona de risc de desprendiments i, posteriorment, reparar el voladís caldrà preveient un trencaigües adequat.

Humitats provinents del terreny

A la paret mitgera amb la propietat privada que es troba a la mateixa illa, s'observen taques amb canvis de color a les parets, de tacte fred i humit, amb lleus eflorescències salines.

El contacte directe amb el terreny d'una zona ajardinada ha provocat la penetració d'aigües per capil·laritat.

La solució definitiva seria tractar el mur per la part ex-

**CAL LA
SUBSTITUCIÓ DE
LA COBERTA I
DELS ELEMENTS
DE CANALITZACIÓ
D'AIGÜES PER
ALTRES ELEMENTS
D'IDÈNTICA
FUNCIÓ, PERÒ
AMB MATERIALS
ACTUALMENT
HOMOLOGATS**

«TROBEM ELEMENTS METÀL·LICS AMB UN GRAU DE CORROSIÓ MOLT ALT»

**LA SOLUCIÓ
DEFINITIVA SERIA
TRACTAR EL MUR PER
LA PART EXTERIOR,
IMPERMEABILITZANT
L'EDIFICI.
POSTERIORMENT
S'ELIMINARAN LES
HUMITATS
REMANENTS EN TOT
EL GRUIX DEL MUR I
ES DONARÀ L'ACABAT
ADIENT SEGONS LES
NECESSITATS**

terior impermeabilitzant-lo. Posteriorment s'eliminaran les humitats remanents en tot el gruix del mur i es donarà l'acabat adient segons les necessitats.

Fusteries en mal estat

La fusta ha augmentat i/o disminuït de volum i falten alguns vidres o estan trencats.

Cal la substitució de la fusteria malmesa. En general la fusteria està encastada a l'obra, sense tapajunts, cosa que dificultarà la seva restauració o reposició, requerint una feina molt acurada.

En la zona de galeria que es proposa conservar es farà una revisió i sanejament acurat.

Caldrà fer de nou tot el tancament del balcó de la Sala, seguint la mateixa estètica que a la resta i remetent-se, en la mesura del possible, al model original.

Degradació del paviment de fusta

El paviment flotant d'entarimat de fusta de la Sala, a la primera planta, descansa directament sobre uns pilons de totxo a sobre de les voltes que cobreixen la planta baixa, és de fusta i es troba força envellit i desgastat per l'ús.

Degut a la reparació de les voltes de la planta baixa que cal fer i que ens obliga a aixecar aquesta pavimentació, no ens podem plantejar cap altra solució factible que no sigui la substitució.

Revestiments interiors i de façanes

Petites esquerdes i despreniment de pintura, embrutiment de les parets i sostres de forma general a tot l'edifici.

Es proposa sanejar les superfícies de revestiment de les diferents zones de l'edifici i es repintaran les parets i sostres, seguint el projecte previst.

Conclusions

L'ocupació de l'edifici representa un greu risc. Per tant, és preceptiu l'immediat desallotjament de l'immoble, ja que actualment l'estat de la construcció representa un greu risc, especialment per a les persones i per a la integritat del propi edifici.

També és indispensable portar a terme la protecció del front de la façana que dona a la plaça Colomer, donat el risc de desprendiments de la zona de la galeria coberta per l'estat avançat de deteriorament del seu suport de ferro.

**EN AQUESTS
MOMENTS JA S'HA
DESALLOTJAT EL
SUPERMERCAT
QUE ESTAVA EN
FUNCIONAMENT I
S'HA RESTRINGIT
EL PAS A LES
ZONES DE RISC DE
DESPRENDIMENTS.
IGUALMENT S'HAN
POSAT PUNTALS A
LES ZONES MÉS
DETERIORADES**

**LES ACTUACIONS
QUE PROPOSEM
SÓN LA
INTERVENCIÓ EN
PATOLOGIES,
ADEQUACIÓ A LES
NORMATIVES
ACTUALS,
MILLORA DE
L'EDIFICI I
RESPECTE A
L'OBRA INICIAL**

3.3 Reforma de l'Odeon

Les actuacions que proposem portar a terme en l'edifici, es basen en quatre factors:

- Intervenció en patologies.
- Adequació a la normativa actual.
- Millora de l'edifici de cara al seu ús.
- Respecte envers l'obra inicial i el projecte original.

Intervenció en patologies

La necessitat de portar a terme les actuacions rehabilitadores sorgeix un cop analitzat l'estat en que es troba l'edifici i un cop es coneix el causant de les lesions. Aquestes actuacions es basen en l'estudi de solidesa de l'edifici, exposat en forma de fitxes de patologies en l'apartat corresponent d'aquest treball.

A l'hora de proposar una intervenció per corregir una patologia, sovint es planteja la possibilitat de la destrucció de l'element afectat per tal de substituir-lo, com és el cas de l'entramat de la sala, o la situació en que l'element que pateix la patologia es troba en una zona que ha de ser enderrocada, com passa amb la degradació del fals sostre dels lavabos.

Les principals actuacions rehabilitadores s'exposen en l'apartat corresponent.

Adequació a la normativa actual

Després de 80 anys, l'Odeon ha quedat obsolet respecte la nova normativa. Tot i que fa poc més d'una dècada encara es feia servir esporàdicament l'edifici tenia i té unes greus mancances pel que fa al compliment de la normativa corresponent.

La normativa aplicable més important és:

- Reglamento General de Policia de espectáculos y actividades recreativas.

- Codi d'accessibilitat de Catalunya

- NBE-CPI/96 Condiciones de protección contra incendios de los edificios.

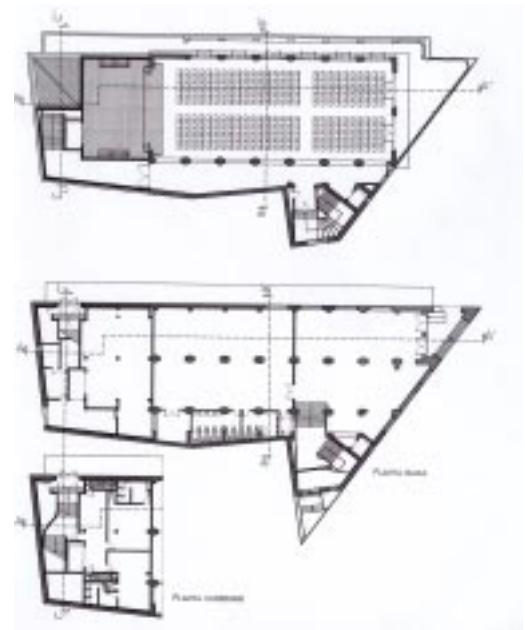
Aquestes són les principals mancances:

En primer lloc, l'edifici incompleix el Reglamento General de Policía en quant als accessos. La norma estableix un mínim de 7 metres d'amplada per al carrer que doni accés a l'entrada i una amplada de 12.5 m per un aforament d'entre 300 i 700 persones. L'entrada tradicional està situada al carrer Gram, que fa aproximadament tres metres d'amplada i per tant no és apta. Sota aquest condicionant, es podria recórrer a l'entrada de la plaça Colomer, ja que la plaça té una amplada superior als 12.5 m, però la CPI-96 obliga a considerar la hipòtesis de tenir una porta bloquejada, i per tant es necessita una sortida alternativa. La meua proposta és deixar l'entrada de la Plaça Colomer com a sortida d'emergència i accedir a l'escala principal des de la planta baixa.

D'aquesta manera, des de la Plaça Colomer s'accedirà a un vestibul a la planta baixa (que per altra banda és exigít pel Reglamento de Policía) i des d'aquest s'accedirà a l'escala per arribar a la sala. Això implica la destrucció de l'escala actual per tal de construir una que arrenqui directament de la planta baixa.

La substitució de l'escala principal ens serveix d'excusa per solventar les mancances que té l'escala actual. La seva amplada és insuficient en proporció a l'aforament de l'edifici tant per la CPI com pel Reglamento de Policía.

El Reglamento de Policía estableix un mínim d'aparells sanitaris en relació a l'aforament. Per un aforament de fins a 500 persones s'han d'instal·lar 4 urinaris, 2 lavabos i dos WC pels homes i 2 lavabos i 6 WC per les senyores. Els lavabos es situaran a la planta baixa, a continuació del vestíbul per tal d'aprofitar la superfície a la sala.

**EN PRIMER LLOC
L'EDIFICI
INCOMPLEIX EL
REGLAMENTO
GENERAL DE POLÍ-
CIA PEL QUE FA A
ACCESSOS.
LA PROPOSTA ÉS
DEIXAR L'ENTRADA
DE LA PLAÇA
COLOMER COM A
SORTIDA
D'EMERGÈNCIA**

1988-2002

ODEON

PEL QUE FA AL CODI D'ACCESSIBILITAT, L'EDIFICI PRESENTA GRANS MANCANCES. S'HA PREVIST EN L'EDIFICI UN ITINERARI PER A MINUSVÀLIDS QUE COMENÇA A L'ENTRADA AMB L'ADEQUACIÓ DE LES VORERES I LA CONSTRUCCIÓ D'UNA RAMPA

Pel que fa al Codi d'accessibilitat, l'edifici presenta grans mancances. S'ha previst en l'edifici un itinerari per minusvàlids que comença a l'entrada amb l'adequació de les voreres i la construcció d'una rampa. A la planta baixa s'ha previst un servei adaptat i per tal d'accedir a la sala es construirà un ascensor adaptat. Un cop a la sala, gràcies al sistema de butaques mòbils, es podrà modificar la configuració dels seients per tal de situar les cadires de rodes entre dos files. Es a dir que a més de tenir una fila sense butaques reservada als minusvàlids, es poden anar amagant butaques a sota de l'escenari si el número d'espectadors minusvàlids va en augment.

Millora de l'edifici de cara al seu ús

En primer lloc, l'Odeon es va concebre com una sala polivalent capaç de donar cabuda a les manifestacions culturals dels cooperativistes. És per això que no presenta exactament la configuració d'un teatre, ni la d'un cinema i, per tant, no té les instal·lacions corresponents a un ús determinat.

El nou Odeon que es proposa en aquest treball vol mantenir la seva polivalència, però millorant les condicions per qualsevol que sigui el seu ús

La principal carència que presenta l'edifici actual de cara a l'ús de teatre és la manca d'alçada en la caixa escènica.

El cobriment de la nau principal mitjançant una coberta inclinada a dues aigües amb estructura a base d'encavallades limita l'alçada màxima al nivell inferior d'aquestes. Les exigències actuals a nivell d'escenografies i il·luminació per a un teatre que doni servei a una població de més de 10.000 habitants, fa necessària l'existència d'una certa alçada de la caixa escènica. Aquesta alçada es sol definir com el doble de l'alçada de la boca d'escena. En el nostre cas, i degut a que l'ús de l'edifici no serà únicament de teatre, l'alçada de la caixa escènica és mes baixa que doble de la boca de l'escena. D'aquesta manera, altres usos

El Punt, de l'11 de febrer de 1995

com el de conferències no es veuran perjudicats per un excés del temps de reverberació.

Amb la construcció d'un nou cos a la zona on hi ha actualment el cafè, es poden ampliar els espais dedicats a les activitats que es fan a l'escenari. S'han previst uns «camerinos» amb lavabos i dutxes i una zona d'utilatge a la fossa d'escena.

El més important que busca la reforma és recuperar la polivalència que tenia l'Odeon, però actualitzada en el dia d'avui. Mitjançant un pati de butaques mòbil es podrà disposar de diferents configuracions de la sala en molt poc temps.

Respecte envers l'obra inicial i el projecte original

Com ja s'ha vist en la ressenya històrica, els canvis d'ús que ha sofert l'edifici i el criteri poc respectuós envers l'obra d'alguns cooperativistes, han provocat uns considerables canvis en l'edifici. El desitg de recuperar l'estètica original de l'edifici no és un concepte eminentment tècnic i, per tant, és subjectiu i personal.

Portada del primer informe econòmic de la Cooperativa Cultural Odeon

**ELS CANVIS D'ÚS
QUE HA SOFERT
L'EDIFICI I EL
CRITERI POC
RESPECTUÓS
ENVERS L'OBRA
D'ALGUNS
COOPERATIVISTES
HA PROVOCAT
CONSIDERABLES
CANVIS A L'EDIFICI**

AQUEST PRIMER
DOCUMENT CONTÉ
ALGUNES
CLAUSULES QUE
SÓN DE DIFÍCIL
INTERPRETACIÓ
PEL QUE FA A LES
QUANTITATS A
DEDUIR DEL
VALOR FINAL DE
COMPRAVENDA

3.4 Aspectes legals i econòmics

En primer lloc farem una cronologia dels esdeveniments que han provocat el litigi per la propietat d'una part de l'edifici.

El catorze de gener de 1991, l'Ajuntament de Canet de Mar, representat pel seu alcalde Josep Rovira Fors, va signar amb la Cooperativa LA UNIÓN representada per l'apoderat Jaume Arnau Sañe un contracte privat, de lloguer amb opció de compra, per poder fer servir la primera planta per les seves activitats.

Aquest primer document conté algunes clausules que són de difícil interpretació pel que fa a les quantitats a deduir del valor final de compravenda.

Amb data de 5 de juny de 1992, Josep Isern Triedu, representant de la Cooperativa la Unió i en Josep Rovira Fors, alcalde i representant de l'Ajuntament de Canet de Mar, signen l'Escriptura pública d'arrendament amb opció de compra.

Algunes clàusules d'aquest document, segons la sentència de data 29-1-99 (després se'n farà esment) també són confuses *"En l'escriptura de fecha 5-6-1992 intervino en representación de la Cooperativa La Unió de Canet de Mar el propio Sr. Isern, y su clausula nº 7 cuyo contenido es un poco más extenso que la anterior clausula (fa referencia a la clausula nº 4 del document privat de data 14-1-1991) no es menos difícil de interpretar"*.

Un altre punt que remarca la sentència és el fet que "no puede tenerse en cuenta la declaración del Sr. Isern, en cuanto a representante de la Cooperativa La Unió de Canet de Mar, porque al ser Teniente de Alcalde del Ayuntamiento de Canet de Mar, es claro que tiene interés directo en el pleito".

El vint-i-nou de Març de 1993 es transmet la propietat de l'edifici Odeon de la Unió de Canet de Mar a "CONSUM S. COOP LTDA."

La transmissió de la propietat de l'Odeon, un camí ple de forats?

Com apoderats compareixen Dª MARIA ISABEL MORENO GIL en representació de CONSUM i D. JOSEP ISERN I TRIEDU en representació de la cooperativa la UNIÓ. Les partides que corresponen al pagament son les següents:

A.- Totalitat del deute de la Unió de Canet a “CONSUM S.COOP LTDA per un import, reconegut com a vàlid i total de Ptes. 13.751.593,—

B.- Part del deute, reconegut per “Consum Catalunya S.C.L. per un import de Ptes. 131.524.567,—, a CONSUM S. COOP. LTDA

C.- Pel que fa a 15.201.577 pta es retenen per cancel·lar una hipoteca que té la finca amb l’Institut Català de Crèdit Agrari”.

D.- També es retenen 10.000.000 pta per cancel·lar l’embargament que te la finca a favor de la CAIXA DE PENSIONS”

E.—La resta, 4.516.263 pta es retenen per liquidar un embargament a favor de la “CAJA LABORAL POPULAR.

Aquest apartat esdevé fonamental pel que fa a la gènesi de l’actual problemàtica. Com es va provocar un forat d’aquesta magnitud? Se’n podrien derivar responsabilitats molt serioses.

Seria desitjable que s’aclarís un tema d’aquesta envergadura, sobretot tenint en compte la procedència popular dels capitals emprats en la constitució i desenvolupament de la cooperativa.

El preu de la transacció es fixa en 175.000.000. També sembla evident que 175.000.000 no era, ni és el valor real de mercat, ni tan sols el valor de taxació, sinó mes aviat un import per sortir d’una situació que amenaçava d’enfonsar el vaixell.

L'Ajuntament de Canet, una de les parts del litigi

**EL PREU DE LA
TRANSACCIÓ ES
FIXÀ EN 175
MILIONS. TAMBÉ
SEMBLA EVIDENT
QUE NO ERA NI ÉS
EL VALOR REAL DE
MERCAT I TAN
SOLS EL VALOR DE
TAXACIÓ.**

**EL 4 DE JUNY DE
1996 L'ALCALDE DE
CANET DE MAR FA
EFECTIVA
UNILATERALMENT
L'OPCIÓ D
ECOMPRAR
FORMALITZANT-LA
EN ESCRIPTURA
PÚBLICA EL 1996**

Aquest actiu del balanç de "CONSUM S. COOP. LTDA, condiona totalment a l'hora d'una hipotètica venda de l'edifici, doncs la diferència entre el valor de venda i l'import que figuri al balanç en el moment de la venda (encara que s'hagin fet les oportunes amortitzacions) produiria una devallada al compte de resultats, que caldria justificar davant dels cooperativistes.

El 4 de juny de 1996, l'alcalde de Canet de Mar, Josep Rovira Fors pren la resolució, ratificada pel ple del 8 de juny següent de fer efectiva unilateralment l'opció de compra, formalitzant-la amb escriptura pública de data 4-6-1996.

Al mateix temps es realitza una acta de dipòsit per import de pessetes 11.459683, essent aquesta quantitat la resultant de deduir de l'import de 30.000.000 de pessetes (quantitat fixada per la realització de l'opció de compra) diverses partides, que posteriorment seran les causants de la sentència desfavorable en vers l'Ajuntament de Canet de Mar.

Amb data 17-6-1996 CONSUM notifica el seu desacord amb l'opció de compra exercitada per l'Ajuntament de Canet de Mar pels següents motius:

1. Que l'escriptura de compra del 1992 era nul·la per defectes en les facultats de l'alcalde.
2. Que l'opció de compra s'havia exercitat amb un any de retràs, entenent que el pacte de gener del 1991 era el que marcava l'inici del termini de 4 anys per exercitar l'opció.
3. Que no s'havia comunicat dins del termini l'exercici de l'opció.
4. Que no era pertinent descomptar algunes quantitats (tributs compensats, obres realitzades, lloguers pagats a la UNIÓN...).

El dia 28-11-1997 l'Ajuntament de Canet, interposa demanda davant del JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA d'Arenys de Mar a CONSUM per tal de fer la divisió horitzontal de la finca i la seva inscripció

Els jutjats d'Arenys de Mar

al Registre de la Propietat, reconeixent la titularitat de l'Ajuntament de Canet de Mar pel que fa a la part de d'alt de l'edifici.

El dia 29-1-1999 surt la sentència que desestima la demanda de l'Ajuntament i estima parcialment la reconvecció de la demandada, la cooperativa CONSUM. Es va presentar Recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial de Barcelona.

El 5-12-2001 surt la sentència del recurs de l'Ajuntament que textualment diu:

"FALLAMOS: "Que desestimado el recurso formulado por el Excelentísimo Ayuntamiento de Canet de Mar contra la sentencia de la que trae causa el presente rollo de apelación, confirmamos dicha resoluciones, com expresa imposición a la parte apelante de las costas procesales ocasionadas en esta alzada.

**EL 29 DE GENER
DE 1999 SURT LA
SENTÈNCIA QUE
DESESTIMA LA
DEMANDA DE
L'AJUNTAMENT I
ES PRESENTA UN
RECURS
D'APEL·LACIÓ A
L'AUDIÈNCIA
PROVINCIAL DE
BARCELONA**

EL PUNT | Dijous, 24 de gener del 2002

PUNT I A PART

3

Canet de Mar ha perdut l'edifici de l'Odeon. Una sentència dictada per l'Audiència de Barcelona dona la raó a l'empresa Consum-Eroski, tal com ja havia fet el jutjat d'Arenys fa uns anys. Per poder tenir una opció de compra

a l'Odeon, tal com reclama la ciutadania, a l'Ajuntament només li queda recórrer al Tribunal Suprem. Ahir el govern municipal va deixar clar que de moment no tira la tovallola i que continuarà negociant amb Consum per

adquirir l'edifici. El problema és que l'empresa i el consistori no es posen d'acord en el preu. Consum reclama ara 175 milions i l'Ajuntament diu que l'Odeon, actualment apuntalat i molt deteriorat, val menys.

El jutge nega a l'Ajuntament de Canet la compra de l'Odeon per 186.304 euros

► L'empresa Consum, propietària de l'edifici, li'n demana sis vegades més però el consistori es nega a pagar tant

► L'equip de govern continuarà negociant amb Consum i rumia si recorre contra la sentència al Tribunal Suprem

10ª
DACION
CANCELACION DE
HIPOTECA

URBANA: Edificio, del número veintidos, en la calle de GRAN en CANET DE MAR descrito en la inscripción octava. Cargas, asientos anteriores, el bien la hipoteca resultante de la inscripción octava será cancelada según resultará del cuerpo de la presente. Esta finca se encuentra arrendada, con opción de compra, en lo que se refiere a la planta alta, en favor del Ayuntamiento de Canet de Mar. Asimismo también se encuentra arrendada en lo que respecta a la planta baja, en favor de "Consum, S.Coop.Ltda.". "LA UNIO DE CANET DE MAR, SOCIEDAD COOPERATIVA CATALANA LIMITADA", cuyas circunstancias constan en la inscripción octava, adquirió esta finca, según las inscripciones segunda y tercera; y mediante escritura autorizada por el notario de Barcelona, don D.Joaquín Berrueta Otín, a veintinueve de marzo de mil novecientos noventa y tres, dicha sociedad representada por Josep Isern Triedu, cuyas circunstancias y facultades constan en la inscripción octava y especialmente facultado en virtud de certificación expedida por el Secretario del Consejo Rector Jaime Arnau Sané, con el visto bueno del Presidente, de fecha diecinueve de febrero de mil novecientos noventa y tres, que se inserta, ocupando el cargo de Presidente por nombramiento realizado por la Asamblea General celebrada el veinticinco de noviembre de mil novecientos noventa, y que causó la inscripción correspondiente en el Registro Territorial de Cooperativas, en la hoja número BN-1981, de veinticuatro de diciembre de mil novecientos noventa, siendo reelegido por un nuevo período de cuatro años, en Asamblea de quince de diciembre de mil novecientos noventa y dos, según otro certificado de expedido por los mismos señores, de fecha quince de diciembre de mil novecientos noventa y dos, que se inserta; como consecuencia de las relaciones comerciales existentes entre "Consum, S.Coop.Ltda" antes denominada "Consum Sdad. Coop.V." con domicilio en Silla -Valencia-, Avenida Espioca, sin número, constituida mediante escritura autorizada por don Gaspar Ripoll Ortiz, notario de Valencia, a treinta de julio de mil novecientos ochenta y uno, cambiada su anterior denominación por la actual, ante don José Andrés Herrero de Lara, notario de Alacuas, a veinte de julio de mil novecientos ochenta y siete, y adaptados sus Estatutos a la ley 3/1987 de dos de abril, General de Cooperativas, mediante escritura autorizada por don Alfonso Mulet Signes, notario de Silla, a veinticinco de enero de mil novecientos noventa y uno, inscrita en el Registro de Cooperativas y Sociedades Anónimas Locales, Sección Central, de la Dirección General de Cooperativas, del Ministerio de Trabajo y Seguridad Social, al tomo VI, folio 515, asiento número 11, número 289-SMT, y en el Registro de Cooperativas de la Generalitat Valenciana, con el nº CV-20-A. NIF F-46-078986, de una parte, y "Consum Catalunya, Sociedad Cooperativa Catalana limitada" domiciliada en Barcelona, Mallorca, 580, constituida ante don Enrique Peña Balsa, notario de Barcelona, a siete de noviembre de mil novecientos ochenta y seis, inscrita en el Registro de Cooperativas de la Generalitat de Catalunya, con el número BN-2101, NIF F-58-265273, representada por el citado señor Isren, en uso del poder que le fué conferido mediante escritura autorizada por el citado notario señor Peña, con fecha catorce de marzo de mil novecientos ochenta y nueve, debidamente inscrita en dicho Registro, que se transcribe en su parte pertinente, dicha sociedad "La Unió de Canet de Mar, Sociedad Cooperativa Catalana limitada", TRANSMITE a "CONSUM, S.COOP. LTDA." que representada por María Isabel Moreno Gil, mayor de edad, casada, administrativa, vecina de Benetussar -Valencia-, calle Maestro Atanasio García Zapater, 5, 12ª, con DNI 22649149, en uso de las facultades que le resultan de escritura de poder autorizada por el notario de Silla, don Alfonso Mulet Signes, el veinticinco de enero de mil novecientos noventa y uno, inscrito en el Registro Central de Cooperativas, al tomo VI, folio 515, asiento 13, que se transcribe en su parte pertinente, la ADQUIERE, por el precio y condiciones que más adelante se estipulan, con las cargas que constan en el Registro y en concepto de dación en pago de deuda de acuerdo con lo citado anteriormente. El precio de la presente compraventa asciende a la suma total y alzada de ciento setenta y cinco millones de pesetas. Dicho total precio es satisfecho por la compradora de la siguiente manera: A) En cuanto a la suma de quince millones doscientos una mil quinientas

IE
ES

FINCA N.º 175

Para el folio 132 del tomo 1586 libro 127 de Canet de Mar

setenta y siete pesetas, son retenidas en su poder para pagar y cancelar la hipoteca que sobre esta finca tiene el "Institut Català de Crèdit Agrari". b) En cuanto a la suma de diez millones de pesetas, que asimismo, también son retenidas para pagar a la "Caixa de Pensions" -Hoy Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona-, y cancelar el embargo existente sobre esta finca. c) En cuanto a la suma de cuatro millones quinientas dieciséis mil doscientas sesenta y tres pesetas, que también son retenidas para pagar a la "Caja Laboral Popular" y cancelar el embargo existente sobre esta finca transmitida. d) En cuanto a la suma de trece millones setecientos cincuenta y siete mil quinientas noventa y tres pesetas, mediante la compensación de la totalidad de la deuda pendiente de "La Unió de Canet de Mar, Sociedad Cooperativa Catalana Limitada", por por dicho importe y, en junto, adeudaba a "Consum, S.Coop. Ltda." como consecuencia de sus relaciones comerciales, firmando "Consum, S.Coop.Ltda.", carta de pago de dicha deuda. e) Y en cuanto a la suma de ciento treinta y un millones quinientas veinticuatro mil quinientas sesenta y siete pesetas, mediante la extinción parcial de la deuda pendiente que "Consum, Catalunya S.Coop. C.Ltda.", mantiene con "Consum, S. Coop.Ltda." como consecuencia de las anteriormente citadas relaciones comerciales, otorgando ésta última carta de pago parcial de la citada deuda, y hasta dicho importe. Como consecuencia de lo antedicho, ha quedado saldada la totalidad de la deuda que por sus relaciones comerciales mantenía "La Unió de Canet de Mar, Sociedad Cooperativa Catalana Limitada" con "Consum, S.Coop. Ltda.", esto es, por un importe de trece millones setecientos cincuenta y siete mil quinientas noventa y tres pesetas. Asimismo, ha quedado saldada parcialmente la deuda que por las mismas relaciones comerciales mantenía "Consum Catalunya, Sociedad Cooperativa Catalana Limitada" con "Consum, S.Coop.Ltda" por un importe de ciento treinta y un millones quinientas veinticuatro mil quinientas sesenta y siete pesetas. "Consum, S.Coop.Ltda." se compromete a desistir de cualquier procedimiento judicial que tenga interpuesto contra "La Unió de Canet de Mar, S.Coop.C.Ltda." o que afecte directa o indirectamente a su patrimonio, levantando y dejando sin efecto cualquier embargo, hipoteca o gravamen de cualquier tipo que afecte a derechos y bienes en propiedad de la mencionada Cooperativa, renunciando, igualmente, a cualquier reclamación futura judicial o extrajudicial contra la Cooperativa mencionada, sin que "La Unió de Canet de Mar, S.Coop.C.Ltda." tenga nada que pedir ni reclamar por razón de las costas o gastos habidos en los citados procedimientos. La parte adquirente "Consum, S.Coop.Ltda.", solicita la cancelación de la hipoteca de máximo que a su favor consta inscrita sobre el local de esta finca, resultante de la inscripción octava, por haber confluído en la misma la condición de acreedor y deudor a la vez, esto es, por haber adquirido esta finca hipotecada, y por tanto haberse operado una confusión de derechos. En acta de requerimiento autorizada por el notario de Canet de Mar, doña María Luisa Martínez Abad, el veintidos de abril de mil novecientos noventa y tres, se hace constar la notificación de la presente transmisión al Ayuntamiento de Canet de Mar, como arrendatario con derecho de opción de compra de la planta alta de esta finca. En su virtud INSCRIBO el dominio de esta finca a favor de "CONSUM, SOCIEDAD COOPERATIVA LIMITADA" por título de dación en pago de deuda, y CANCELLO la hipoteca resultante de la inscripción octava a favor de dicha sociedad, por confusión de derechos. Así resulta de una copia de la relacionada escritura que ha sido presentada en este Registro a las trece horas del día treinta de marzo de mil novecientos noventa y tres, según el asiento 924 del tomo 74 del Diario. Practicada autoliquidación, exenta provisionalmente. ARENYS DE MAR a veintisiete de mayo de mil novecientos noventa y tres.

4. El naixement de la Plataforma Odeon

L'Associació va ser constituïda el dia 5 de maig de 2000, a l'empara de l'article 22 de la Constitució i dels articles 3 i 4 de la Llei 4/1997 de 18 de juny, i registrada el dia 30 de maig de 2000 amb el núm. 23609 sec. 1a del Registre de Barcelona.

Objectius de l'ACPO

L'Associació té com a finalitats impulsar i dinamitzar les diferents iniciatives culturals, la promoció d'activitats artístiques en totes les seves vessants, arts visuals, plàstiques, escèniques, literàries i audiovisuals. Així com la creació d'un centre d'activitats culturals multidisciplinars i procurar la recuperació de l'edifici popularment conegut com "Odeon" de Canet de Mar. En queda exclòs tot afany de lucre.

Els objectius de l'ACPO són:

- Revitalitzar l'entramat social de la població fomentant els hàbits participatius que facin possible el desenvolupament de projectes de base ciutadana en el futur.
- Educar la població en els valors de la solidaritat, el respecte al medi ambient, la defensa dels drets humans, la democràcia i la pluralitat.
- Crear una oferta de programacions i serveis culturals basada en la diversitat i amb atenció especial per a elements bàsics de la història cultural de Canet de Mar.
- Generar debat social i extreure conclusions per a la futura elaboració d'un projecte d'usos i continguts de l'Odeon com equipament de serveis culturals.

Enganxina de "Salvem l'Odeon"

**EDUCAR LA
POBLACIÓ EN ELS
VALORS DE LA
SOLIDARITAT, EL
RESPECTE AL
MEDI AMBIENT, LA
DEFENSA DELS
DRETS HUMANS,
LA DEMOCRÀCIA I
LA PLURALITAT**

**LES ACTIVITATS
S'ADRECEN DE
FORMA GENÈRICA
AL CONJUNT
DE LA POBLACIÓ
DE CANET I
PER EXTENSIÓ,
DE LA COMARCA
DEL MARESME**

Les activitats realitzades

Durant l'any i mig de vida de l'Associació s'han realitzat nombroses activitats culturals, a més d'intentar incidir en la política cultural del poble, col·laborant amb l'Ajuntament i amb d'altres entitats de la societat civil de la població i de la comarca.

Les activitats s'adrecen de forma genèrica al conjunt de la població de Canet de Mar i, per extensió, de la comarca del Maresme. Malgrat això, i tenint en compte les característiques i la voluntat de futur de la proposta, es concedeix una especial atenció als següents grups i àmbits d'interès:

- Nens i joves de Canet.
- Estudiants d'ensenyament secundari.
a través dels seus centres.
- Persones actives en el món associatiu.
- Nous creadors.

Pel que fa a l'àmbit geogràfic, ens proposem una difusió intensiva a Canet de Mar, un treball de difusió selectiva al Maresme a través del contacte, col·laboració i difusió entre els col·lectius, entitats i/o organitzacions socials i culturals de la comarca, i una tasca genèrica amb els mitjans de comunicació a nivell nacional.

D'altra banda, buscarem l'interès i la participació dels sectors culturals a nivell nacional (i internacional puntualment) que envolten cadascun dels esdeveniments programats.

Tot i que, tal com es podrà comprovar, un bon nombre de les propostes de serveis i activitats tenen un teòric interès a nivell nacional, durant aquest període aboquem els esforços a consolidar la proposta com a referent comarcal.

Tot això, lògicament, sense renunciar a desenvolupar tota la tasca comunicativa, indispensable en els mitjans d'abast nacional.

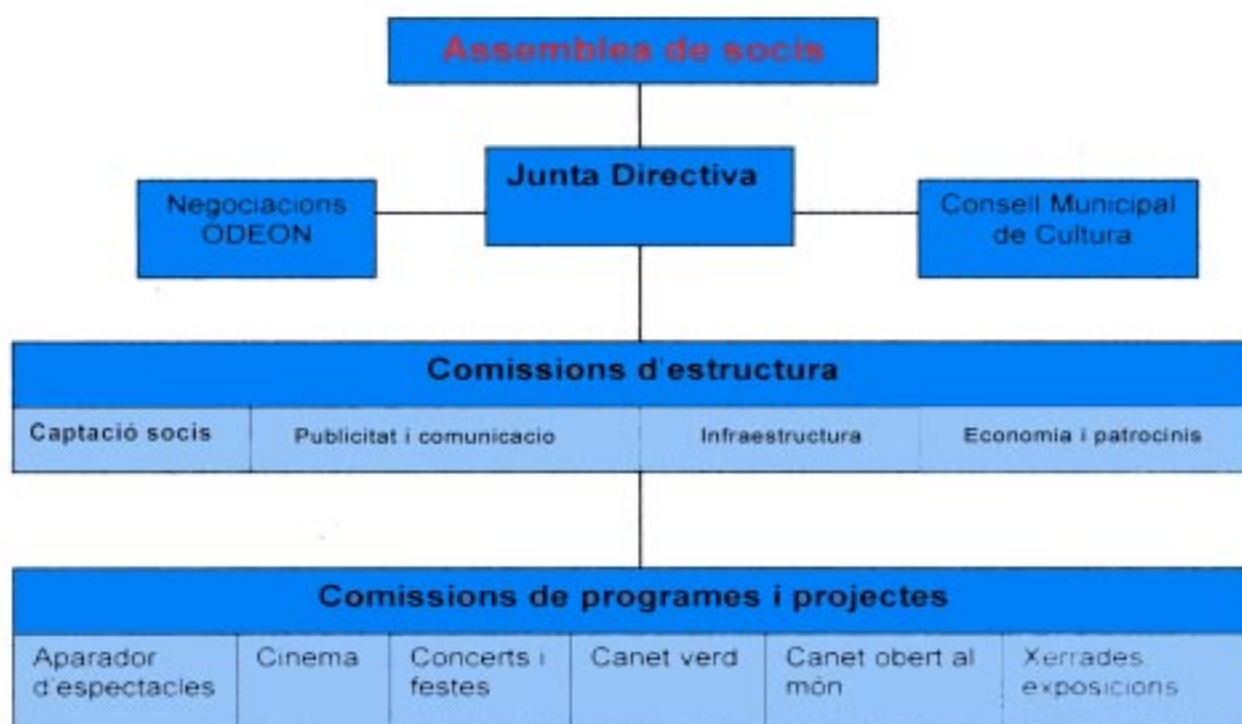
Organització de l'ACPO

L'Associació Cultural Plataforma Odeon compta a finals de 2001 amb 242 associats.

Està organitzada en Comissions de tres nivells: de representació, d'estructura i de programació. A cada comissió hi ha com a mínim una persona de la Junta, per tal de facilitar la coordinació.

Primera assemblea de l'ACPO

Memòria d'activitats

Un any i mig després que l'Associació Cultural Plataforma Odeon va organitzar el seu acte de presentació davant de tot Canet, tots els que allà hi érem vam entendre que aquell moment era màgic i irrepetible, d'aquells que fan història. La gran afluència de públic, les adhesions i les ganes de treballar de molta part dels que allà érem, han fet que continuem treballant per recuperar l'Odeon.

**L'ACTE DE
PRESENTACIÓ DE LA
PLATAFORMA VA SER
UN MOMENT MÀGIC I
IRREPETIBLE,
D'AQUELLS QUE FAN
HISTÒRIA**

**CANET OBERT
AL MÓN SÓN
JORNADES DE
REFLEXIÓ, JOC,
GASTRONOMIA,
FESTA, MÚSICA,
DANSA I RELACIÓ**

Festa de presentació de l'associació

Després de la festa, celebrada a la cúpula de Comediants, es van començar a realitzar tot tipus d'activitats, tant per a grans com per a petits i per a tot tipus de gustos. Així, la segona activitat realitzada va ser un espectacle de pallassos, amb Pipo i Popo a la plaça 11 de setembre.

Cicle de Cinema Alternatiu

Arribats als mesos de tardor i hivern l'ACPO, vetllant pel manteniment dels edificis d'ús cultural, l'Associació va establir un conveni amb l'actual llogater del Cinema Miramar.

D'aquesta manera començava el Cicle de Cinema Alternatiu amb pel·lícules fora del circuit més comercial i d'una qualitat notable. En sessions quinzenals, es van oferir 16 pel·lícules durant el curs 2000-2001 amb un total de 700 espectadors. Aquesta temporada podem dir que es consolida el cicle de cinema alternatiu, ja que amb 7 pel·lícules programades hem arribat gairebé als 600 espectadors.

Espectacle infantil de Pipo i Popo, el 8 de juliol del 2001

Així, amb una programació quinzenal el cicle de cinema alternatiu s'ha anat convertint en un referent arreu de l'Alt Maresme, qüestió reafirmada per la diversitat de públic que hi ha estat assistint.

Canet Obert al Món

També cal parlar d'un cicle dedicat als nouvinguts a casa nostra. L'ACPO ha volgut dedicar un esforç important a aquesta gent i per aquesta raó ha realitzat tres jornades de Canet Obert al Món.

Són jornades de reflexió, joc, gastronomia, festa, música, dansa, teatre i relació amb altres persones vingudes d'altres geografies. La primera jornada es va realitzar el 25 de novembre de 2000, tractant el tema del Marroc.

L'assistència va ser notable, d'unes 200 persones, i va servir per acostar una mica més les dues cultures.

La segona jornada es va dedicar a l'Àfrica Subsahariana el dia 28 de gener de 2001 amb l'assistència d'unes 250 persones. La darrera jornada, que es va fer el 27 de gener de 2002, va tractar de l'Amèrica Llatina i vam haver de tancar la venda de tiquets pel dinar a l'arribar als 300.

Totes les jornades han tingut un format similar. S'inicia el matí amb xerrades i taules rodones on es debat sobre les diferents cultures i les problemàtiques de la seva integració.

Paral·lelament es fan tallers infantils sobre l'artesanía, jocs i música. Al migdia és l'hora de degustar un menjar típic i d'una sobretaula amb contes, diapositives, música, etc... S'acaba la jornada amb un bon concert de música.

Canet Verd

Jugant amb la diversitat de propostes dins del món cultural canetenc, l'ACPO va voler donar una especial atenció al medi ambient i a l'educació en els seus valors. Fruit de la col·laboració entre diverses entitats, com el Grup d'Excursionistes, el Club ciclista, l'atletisme o la societat de caça es va fer una jornada, el 18 de novembre de 2000, per tal de recollir brossa del bosc de la Creu (en tan sols un matí es va recollir tot un remolc de tractor).

Per aquesta primavera, la comissió de Canet Verd, està preparant un monogràfic sobre els nostres rials, amb una exposició itinerant, xerrades i un acte festiu.

Importants actuacions musicals

Canviant l'ecologia per la música, l'espai del Cinema Miramar també s'ha convertit durant algunes nits en un important centre musical. Així hi ha participat grups

Innongo-Vi-Makome

Cuinant per Canet Obert al món

Concert al cinema Miramar

**EL 23 DE
NOVEMBRE VAM
TENIR L'OCASIÓ
D'ESCOLTAR EN UN
AMBIENT QUE
RECORDAVA
LES MILLORS
VETLLADES DE
L'ODEON, AL
GRUP DE NOVA
YORK, JONAH SMITH**

2000-2002

ODEON

**PEL CARNAVAL 2002
VAN SER MOLTS
ELS CANETENCs
QUE VAN SORTIR
AL CARRER PER
PRESENCIAR
LA CLONACIÓ
D'EN CARNESTOLTES**

Carnaval 2002

*Festa del primer aniversari de
l'associació*

de jazz de molta qualitat com el Grup Havana, que va tocar just després de visionar-se el film Buenavista Club Social, el 9 de febrer.

A part d'aquest conjunt també ha actuat al Miramar el Latin Jazz Combo i el prestigiós guitarrista flamenc, Diego Cortés.

El passat 23 de novembre vam tenir l'ocasió d'escoltar, a la Cúpula de Comediants i, en un ambient que recordava les millors vetllades musicals de l'Odeon, al grup de New York: Jonah Smith. Cal destacar la nombrosa assistència de públic a tots els concerts.

Organització del Carnestoltes

En l'àmbit de les festes populars, cal destacar l'organització per part de la Plataforma dels dos darrers Carnestoltes. Si l'any 2001 es va omplir de gom a gom la plaça Macià, encisada per la presència d'un Carnestoltes que arribava amb una caravana, l'any 2002 van ser molts els canetencs que van sortir al carrer per presenciar la clonació d'en Carnestoltes, després de diversos intents fallits, i que van esperar i seguir la comitiva fins arribar a la Plaça de la Llenya, on el Carnestoltes en el seu discurs va reclamar l'Odeon per poble de Canet.

Festa del Primer aniversari de l'associació

El cap de setmana del 19 i 20 de maig de 2001, es va fer una gran festa popular amb tota mena d'artistes i elements, per celebrar el primer aniversari. La celebració va començar al migdia a la Biblioteca popular, on Joan Font i Jaume Bernadet, de Comediants, van explicar als menuts i grans la petita-gran història de l'Odeon.

Després, a la sortida de la Biblioteca, els esperava el General Boum-Boum (Quimet Pla) i un grup de pirates que van iniciar una cercavila pel poble, arribant a conquerir la plaça Mercat. La cercavila va arribar a l'Escola de Teixits on va començar l'actuació del cantant

infantil Jordi Tonetti. Després d'un dinar popular amb 250 comensals, començaren un grapat d'actuacions: el grup de folck La Portàtil FM, les aventures de Dani l'explorador (espectacle de circ), i de música a càrrec de diferents artistes canetencs de totes les edats.

La festa va arribar a la seva fi amb una nit plena de bona i variada música. Arribada a mitja nit va començar el Latin Jazz Combo, seguit dels A Presión i l'Orquestra Gira-Sol. La festa va acabar el diumenge amb l'espectacle «Absentia» de Quimet Pla al Centre Parroquial.

Música electrònica avançada

Comença l'estiu amb un concert de música electrònica avançada a la carpa de la platja el dia 14 de juliol de 2001. Gairebé mig miler de persones van passar al llarg de la nit pel festival i van poder gaudir de les últimes tendències musicals (el techno, el house o el dance progressiu). A més el públic va poder seguir una projecció visual de David Campassol.

Cicle Cinema a la fresca

Durant l'estiu la comissió de cinema deixa el Cinema Miramar i trasllada la seva activitat al pati de l'Escola de Teixits. Després de la positiva experiència de l'estiu de 2000, amb la programació de 3 pel·lícules, l'any 2001 es consolida el cicle de Cinema a la fresca. Durant els mesos de juliol i agost de 2001 es programen nou sessions amb una assistència de públic d'unes 4000 persones, xifra que supera, en escriu, les previsions més optimistes.

Aparador d'espectacles

També a l'estiu es va iniciar el cicle de l'Aparador d'espectacles per a tota la família i que està tenint un gran èxit de públic, arribant a una convocatòria mitjana de 250 espectadors. Els espectacles presentats han estat: Noé Ribas (amb un espectacle d'animació), El Circo Imperfecto amb l'espectacle «Genuinos Imper-

L'espectacle de Pep Gol i Pep Pascual "Tot bufant"

**EL CICLE
D'APARADOR
D'ESPECTACLES
PER A TOTA LA
FAMÍLIA ESTÀ
TENINT UN
GRAN ÈXIT
DE PÚBLIC**

«EL CINEMA A LA FRESCA HA SUPERAT AMB ESCREIX
LES PREVISIONS MÉS OPTIMISTES»

LA NOMBROSA
ASSISTÈNCIA
A LA DARRERA
ASSEMBLEA I
EL RECOLZAMENT
QUE VA REBRE
LA JUNTA PER
LA SEVA GESTIÓ
DÓNA ALES

fectos» fent acrobàcia, funambulisme i malabars; Jordi Bertran amb l'espectacle de titelles «L'avar de Molière»; Chapertons, amb l'espectacle «Boom»; la companyia de teatre Xirriquiteula va presentar l'espectacle «Sopa»; teatre i Pep Gol i Pep Pascual amb l'espectacle de música "Tot bufant".

Música als bars de Canet

Tornant a la música, comentarem també el cicle iniciat aquest hivern de 2002, de **música als bars**. En col·laboració amb bars de la població, s'han organitzat vetllades de música. La prova pilot de tres concerts ha estat un èxit, i tant per part de l'ACPO com per part dels establiments es proposa la seva continuïtat.

Altres activitats

Altres actes organitzats per l'Associació, han estat l'exposició Gaudí, així com la presentació del llibre "Can Bitxos" de David Estrada.

També s'ha participat activament en altres iniciatives, com per exemple l'homenatge a Raimon Bonal, la inauguració de l'Institut Domènech i Montaner, la festa popular de la passada dels barris, la festa jove dins la programació de la festa major, cinema infantil, el campionat del joc de la botifarra, el festival d'humor i acudits «L'Escarbat», el curs de la cata de vins, el curs de fotografia, etc...

Passada de la festa dels barris

Cal dir també que durant tot aquest temps s'ha anat sensibilitzant i informant a la gent de Canet, mitjançant el butlletí de l'associació i fent ressò dels nostres objectius en els diferents actes organitzats.

Entenem que la necessitat d'un espai que dinamitzi la vida cultural de Canet va quallant en els ciutadans, i això s'evidencia en les nombroses adhesions i en el nombre de nous associats.

No voldríem acabar aquesta memòria d'activitats sense destacar la nombrosa assistència a la darrera assemblea i el recolzament que va rebre la junta per la seva gestió. Això sí que dóna ales.

5. L'Odeon i el projecte de futur

Com diu Woody Allen: m'interessa molt el futur, perquè és on passaré la resta de la meua vida.

5.1 Salvar la marca cultural de Canet

Cada poble cerca la seva identitat, ja sigui a través del seu patrimoni, les seves arrels històriques, o del seu potencial de desenvolupament.

Això permet als seus habitants encarar el futur amb optimisme i engegar activitats adreçades a potenciar els actius comercials, turístics, culturals, industrials i de serveis.

Canet, es vulgui o no, té una marca cultural que sona arreu del món. Entitats com Comediants, que enguany celebra trenta anys, son ambaixadors permanents de Canet pels cinc continents.

A més a més, Canet té una tradició cultural que encara es coneix arreu, per la inversió que es va fer en la música arran de les Sis Hores de la cançó i els festivals de rock. Canet també és sinònim d'Odeon, un espai que va irradiar cultura durant la dècada dels setanta i vuitanta amb la presència d'artistes i creadors més destacats del país i molts de l'estranger, tal com s'explica a la primera part d'aquest dossier. A més, Canet també ha estat i és residència de molts artistes i empresaris culturals.

Si ja tenim un nom, una marca, per què no fem res per mantenir-la, potenciar-la i conservar-la? Per què tan frívolament rebutgem allò que tants pobles estan buscant, el signe d'identitat que aglutina iniciatives culturals, comercials, turístiques i de serveis que els assegurin un futur amb més qualitat de vida i amb llocs de treball derivats de la indústria cultural i tot el que es mou al seu entorn?

Joan Font, director de Comediants, amb la samarreta "Salvem l'Odeon" durant la roda de premsa de "Bi" a Pekín (agost 2001).

**ENTITATS COM
COMEDIANTS, QUE
ENGUANY CELEBRA
TRENTA ANYS, SÓN
AMBAIXADORS
PERMANENTS DE
CANET PELS CINC
CONTINENTS»**

L'ODEON HA DE SER UN PUNT CLAU QUE AGLUTINI ALTRES INFRAESTRUCTURES CULTURALS EXISTENTS COM LA VINYA, EL CENTRE PARROQUIAL, EL CINEMA MIRAMAR, L'INSTITUT DOMÈNECH I MONTANER I LA SEU D'ASSOCIACIONS, VIL·LA FLORA»

Espai emblemàtic, cèntric i estratègic per crear la necessitat de nous espais culturals

Per tota la història que té al darrera i tot el potencial de futur no volem que l'Odeon sigui història, el volem viu com a centre neuràlgic de la cultura del poble.

L'Odeon és un espai emblemàtic que ha estat l'eina de propagació del teixit associatiu i que ara volem que ho continuï essent.

Volem per l'Odeon una combinació del model cultural associatiu de bona part del segle XX amb el model actual d'indústria cultural conduïda per professionals del ram.

Actualment és ben palesa la necessitat d'espais per desenvolupar activitats culturals de tota mena. Això sol ja justifica la recuperació d'aquest espai. Però com diu Joan Brossa, per avançar un pas s'ha d'apuntar a l'infinit. Hem de mirar lluny.

Punt clau d'un Pla Estratègic de poble

Tota entitat, empresa, organització, col·lectiu, ha d'anar replantejant-se el seu futur. També els pobles s'han de parar per reflexionar i plantejar-se cap on van, què volen ser i com volen ser. Cal plantejar-se, en definitiva, quin és l'escenari possible que es desitja a mig i llarg termini. Perquè sigui possible i viable, cal que sigui un escenari consensuat amb el màxim d'actors que hi intervenen.

La Cúpula del Centre de Creació Comediants, "La Vinya"

Si el que volem és un poble dormitori, satèl·lit de la capital (cada cop milloren més les comunicacions) caldrà edificar molts habitatges, no gaires equipaments ni espais verds i algunes botigues per a les necessitats urgents. La resta ja ho trobarem a la capital o als pobles de les rodalies.

Creiem que som molts els que volem un altre escenari. Cal parlar-ne i començar a treballar en un Pla Estratègic. Com a Associació Cultural estem convençuts que la cultura és un molt bon pilar per aquest Pla Estratègic, i

que Canet ja té molt camí recorregut en aquest sentit.

Caldrà analitzar altres potencialitats, que les tenim, i també mancances. Cal que tots plegats, entitats, administracions i comerciants, ens adonem del que tenim, ens ho creguem i sumem esforços per fer que la marca Canet Cultura sigui el punt clau d'un Pla Estratègic de futur que, de ben segur, s'ha de complementar amb la oferta turística (potser de dia), la ruta del modernisme, un comerç actualitzat, uns bons establiments de restauració i totes aquelles potencialitats que anem trobant.

Canet ha de ser sinònim de modernisme i de cultura en viu

L'Odeon pot ser un punt clau d'aquest Pla Estratègic, ha d'aglutinar les altres infraestructures culturals existents com són la Vinya, Centre de Creació Comediants, el Centre Parroquial, el Cinema Miramar, l'Institut Domènech i Montaner, la seu d'associacions Vil·la Flora i el futur Teatre Municipal, que de ben segur es farà necessari. Canet, a través de la seva vitalitat creadora i del seu patrimoni, pot fer realitat la frase de J. V. Foix: m'exalta el nou i m'enamora el vell.

5.2 Activitats que s'hi poden fer

Considerant l'ús integral de l'edifici centrem les activitats que s'hi poden dur a terme en tres grans apartats.

A. Centre pedagògic.

Espai de Formació i documentació de la Marca Canet Cultura

B. Cafè ciutadà

Espai per fomentar la participació ciutadana. Local social de l'Associació cultural Odeon i de la vida associativa. Espai de participació de tots els ciutadans i ciutadanes de totes les edats i de totes les procedències i creències per aprendre a estimar la

El Drac Modernista de Lluís Domènech i Montaner, símbol de Canet

**CANET, A TRAVÉS DE
LA SEVA VITALITAT
CREADORA I DEL
SEU PATRIMONI POT
FER REALITAT LA
FRASE DEL POETA
J.V. FOIX M'EXALTA
EL NOU I
M'ENAMORA
EL VELL»**

2002...

ODEON

**NO ENS HEM
DE CONFORMAR
EN SALVAR
L'ODEON, HEM
DE MIRAR LLUNY
I CONSOLIDAR
UN VERITABLE
PLA ESTRATÈGIC
DE POBLE QUE
ARTICULI EL
SEU POTENCIAL**

diversitat i potenciar l'emoció de la diferència

C. Sala polivalent

Espai per a tot tipus d'activitats culturals i associatives

A. Centre pedagògic

Actualment Comediants està negociant un concert amb la Generalitat per tal de consolidar el seu centre en totes les seves vessants: la creació, la docència i la programació.

Comediants també està amb tractes amb L'IITM (Institut Internacional de Teatre del Mediterrani) per establir una de les seves seus a la Vinya.

Amb la incorporació dels espais de l'Odeon, aquesta activitat docent i acadèmica es pot ampliar i complementar molt bé.

No ens hem de conformar amb salvar l'Odeon hem de mirar lluny i consolidar un veritable Pla Estratègic de poble que articuli el seu potencial. Hem de potenciar la marca Canet Cultura.

a.1. Formació

Així com Canet ja té una Escola Taller que fomenta oficis relacionats amb les arts decoratives i que ha servit per rehabilitar part del seu patrimoni modernista, Canet també té artistes que viuen i creen a la seva població. Per això proposem que l'edifici de l'Odeon sigui una mena d'Aula-Taller d'oficis culturals.

Hem de conservar les pedres però hem d'invertir en els creadors.

Algunes d'aquestes activitats ja s'han realitzat en el passat, com per exemple dances i balls de saló al PIC; tallers internacionals de teatre, seminaris per a gestors, productors i programadors culturals al centre Comediants la Vinya.

D'altres és molt senzill organitzar-les donat els contactes que Comediants i altres membres de l'ACPO

La ciutadania participa en la Festa d'inauguració de l'Institut

tenen amb centres i professionals de les arts escèniques i visuals.

L'Odeon pot oferir entre altres els següents usos pedagògics

Seminaris per a gestors culturals, productors i programadors, tallers de circ, tallers de màgia, tallers de titelles, tallers de teatre, tallers de dansa, tallers de teatre de carrer, tallers de teatre d'objectes, cursos de balls de saló, cursos de danses del món, Tallers de cuines del món, cursos de Tai chi, Tallers de fotografia, tallers de video, tallers de narrativa oral i de contacontes, tallers de formació de tècnics de llum, de so i de maquinistes, tallers de música per ordinador.

Es tractaria d'ordenar, programar i oferir cursos i tallers en coordinació amb escoles de la Diputació, concretament l'Institut del Teatre, Museus de Barcelona, com el Museu Etnològic i les seves activitats del Mosaïc de cultures. Centres actius com per exemple l'escola de circ de Nou Barris i altres professionals de diferents rams de les arts escèniques.

a.2 Documentació

A més, l'espai de l'Odeon pot arribar a ser la seu documental de les arts del carrer.

Comediants pot cedir el seu nombrós arxiu i el de tots els grups que ha conegut i que està compost per dramatúrgies, guions, story boards, músiques, videos, imatges, cartells, programes, fotografies, escenografies, figurins, espais, maquetes, etc.

També s'hi pot incloure tot el material de la cançó d'autor amb lletres, partitures i d'altres materials dels cantautors que han passat per Canet tant a les Sis Hores, com pel cafè Odeon.

Es pot complementar amb un directori de les arts de la festa, no tan en la seva vessant tradicional sinó amb les noves festes que es van inventant i els nous

Aprenent de l'ofici de maquinista de cinema

**ES TRACTARIA
D'ORDENAR,
PROGRAMAR I
OFERIR CURSOS I
TALLERS DE
COORDINACIÓ AMB
ESCOLES, MUSEUS,
CENTRES ACTIUS I
ALTRES
PROFESSIONALS
DE DIFERENTS
RAMS DE LES
ARTS
ESCÈNIQUES»**

«L'ESPAI ODEON ES POT ARRIBAR A CONVERTIR EN LA SEU DOCUMENTAL DE LES ARTS DEL CARRER»

EL MODEL DE CULTURA QUE S'ESTÀ IMPOSANT, FET A BASE DE PROFESSIONALS, NO POT SUBSTITUIR LA VERITABLE IDENTITAT CULTURAL DE LES PERSONES QUE FORMEN UN POBLE: LA PARTICIPACIÓ

El Carnestoltes de 2002

materials que hi intervenen.

Aquest fons documental pot estar connectat amb les poblacions que realitzen activitats de carrer, principalment Tàrraga, Viladecans i Manresa.

Canet, que com hem dit, té una marca cultural, no pot ser tan miop i quedar-se al marge dels moviments que s'estan produint en l'actualitat dins el marc de la nova redistribució del mapa europeu, com per exemple la formació d'un consell metropolità de cultura que vol coordinar les activitats de les poblacions de l'Àrea Metropolitana. En aquest sentit l'Odeon pot ser un important centre de documentació comarcal relacionat amb temes de comerç just, consum solidari, multicultural i medi ambient.

B. Cafè ciutadà, un veritable punt de trobada

Una de les seves funcions és el foment de la participació ciutadana. Local social de l'Associació Cultural Odeon i de la vida associativa de Canet.

El model de cultura que s'està imposant, fet a base de professionals de la indústria cultural, no pot substituir la veritable identitat cultural de les persones que formen un poble: la participació. Això és la base de la convivència.

Als pobles i ciutats on la gent no participa és més fàcil que es donin els conflictes interculturals, xenòfobs i insolidaris.

L'Associació Cultural Plataforma Odeon, que ha nascut per impulsar la recuperació d'aquest local, s'ha convertit en una eina bàsica pel foment del teixit associatiu.

És per això que un dels usos de l'edifici ha de ser la seu d'aquest impuls associatiu.

Com ja ho era a l'anterior Odeon, en la remodelació de l'edifici hi ha de tenir una part destacada un espai de relació com és un cafè.

L'activitat diària que s'hi genera es decisiva per fomentar la convivència. Un cafè obert també a totes les edats i a tots els públics. Un espai obert on sols es limita el dret d'admissió als intolerants i als tancats de mires. Un veritable bar de poble, un ateneu popular, lloc de trobada de les persones i associacions tant juvenils com de gent gran.

Un espai de participació de tots els ciutadans i ciutadanes de totes les edats i de totes les procedències i creences per aprendre a estimar la diversitat i potenciar l'emoció de la diferència.

Per tant ha de ser un espai on els avis s'hi trobin bé jugant una partida de cartes, els joves puguin navegar o un africà pugui jugar una partida d'escacs amb un peruà.

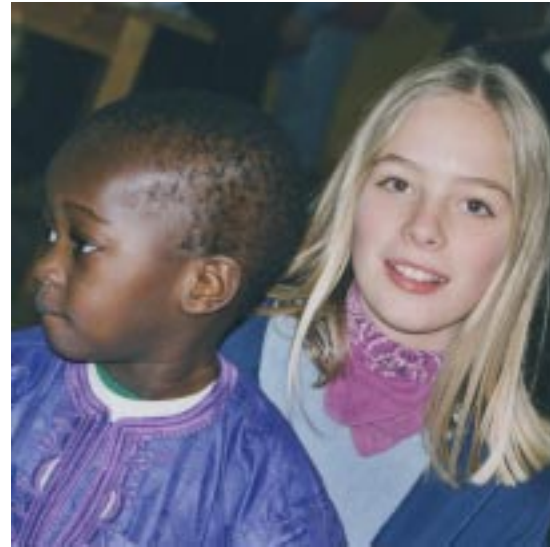
Un espai on hi ha d'haver articulats altres espais destinats a la seu permanent de l'Associació Cultural Odeon, que ha de ser el principal motor de les seves activitats.

Està demostrat que un espai que no es de ningú -o que és solsament de l'administració de torn- no funciona.

Els estatuts de l'associació garanteixen en el futur la llibertat i independència necessàries per oferir un tipus de cultura oberts i plural, no subjectes als canvis polítics periòdics. Conservar aquest esperit independent també és bo per la cultura que volem.

Encara que alguns poders mundials s'entestin en continuar la cultura de la violència, l'obsessió per la seguretat i la carrera armamentística, una altra part de món, en la qual ens hi posem, està definint el segle XXI segons un model solidari, sostenible i de desenvolupament de la cultura de la pau.

Aquest hauria de ser l'esperit del cafè: punt de trobada, de lleure, de tertúlia i d'intercanvi d'idees.

Canet obert al món

**UN ESPAI DE
PARTICIPACIÓ DE
TOTS ELS
CIUTADANS I
CIUTADANES PER
APRENDRE A
ESTIMAR LA
DIVERSITAT I POTEN-
CIAR L'EMOCIÓ DE
LA DIFERÈNCIA**

**EL CAFÈ I LA SALA
POLIVALENT
HAURIEN DE
SER PUNT DE
TROBADA,
LLEURE, TERTÚLIA
I INTERCANVI
D'IDEES**

Per tant aquets son alguns dels usos de la part del cafè-bar:

Espai de cafè-bar, espai per a exposicions, espai per a ordinadors i ciber-cafè, espai per a jocs de taula, espais per a reunions d'associacions, espai per a la seu permanent de l'Associació Cultural Odeon, escenari reduït dotat d'infraestructura per actuacions de petit format, espai per a presentació de llibres, espai per a recitals de poesia, espai per fer sopars amb personatges.

D'altra banda caldrà fer preus econòmics en el servei de menjar i beure.

C. Sala Polivalent

La part de la sala hauria d'estar dotada amb la infraestructura suficient per ser polivalent, es a dir poder ser moldejada amb rapidesa i adequar-la als usos que s'hi faran. Bona part dels usos estan ja definits en les activitats que actualment realitza l'Associació Odeon i que, mancada d'espais com el que reivindica, ha anat fent les activitats en diversos indrets, principalment a la Cúpula de Comediants, per mitjà d'un conveni entre el grup i l'Ajuntament que permet cedir l'espai i l'infraestructura a les associacions del poble.

Enumerem algunes d'aquestes activitats i en proposem algunes més que es podrien fer.

- Espai per fer totes les activitats pedagògiques esmentades en l'apartat 1.

- Espai per a totes les activitats propies d'una programació: teatre, teatre familiar, concerts de música, dansa, cinema alternatiu amb forum, xerrades temàtiques (sobre ecologia, sobre diversitat, sobre altres cultures, sobre temes del nostre temps com la SIDA, la biotètica, etc.), jornades obertes a les altres cultures amb tallers, conferències, menjar col·lectiu i actuacions.

*Conferència sobre la realitat
dels Gambians al Maresme*

- Espai per exposicions especials, com per exemple elements de la tradició popular, iconografia festiva, escenografia i espais efímers, etc..

- Espai per a congressos amb combinació amb altres estaments i entitats com per exemple el Col·legi d'Arquitectes, el gremi de restauradors, guies de turisme cultural. (Cal dir que la fallida construcció del palau de congressos pot tenir una resposta alternativa en l'edifici de l'Odeon i en les ocasions en que es programi hi ha el suficient espai entre el baix i el dalt per adequar-ho a aquests usos).

- Espai per assaig de qualsevol elenc artístic de qualsevol art escènica. Espai per a celebracions ciutadanes del calendari festiu anual.

- Sala de ball per a la gent gran. No hi ha a Canet un espai on es pugui realitzar amb amplitud una de les activitats que mes engresquen a les persones grans: ballar .

Jornada de conscienciació ecològica

5.3 Adequació d'espais

Actualment els alumnes de quart curs d'arquitectura de l'Escola Universitària d'Arquitectura del Vallès estan fent un treball, un projecte de rehabilitació i usos de tot l'edifici. Creiem que s'ha de tenir en compte la multiplicitat d'activitats i sobretot la versatilitat dels canvis i modulacions, segons els usos esmentats.

De totes maneres, és imprescindible, a més de restaurar l'edifici adequar la distribució dels espais i dotar-ho d'infraestructura , bé si no és possible en una primera fase, el projecte general ho ha de contemplar. Així doncs, i segons tot el que hem exposat anteriorment, els espais s'haurien d'adequar segons aquest criteri

Voltants de l'edifici

Preveure les zones d'aparcament properes que hauran de formar part de tot el Pla Estratègic del centre urba de Canet.

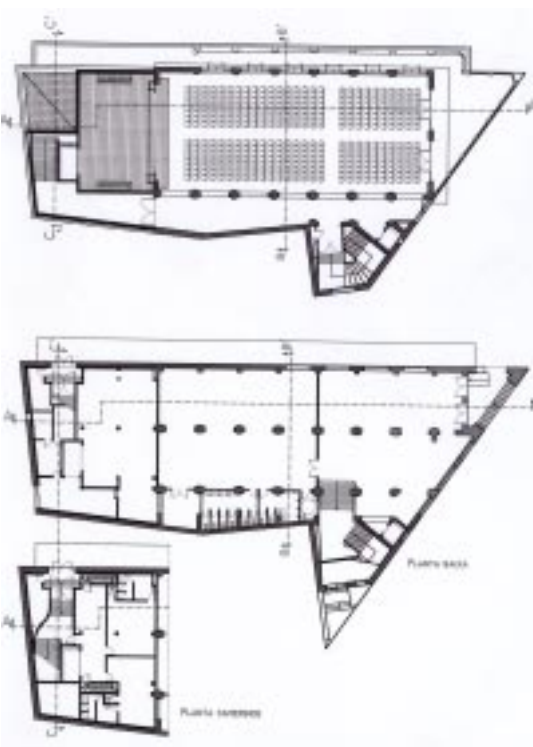
**ESPAI PER A
XERRADES
TEMÀTIQUES,
SOBRE ECOLOGIA,
DIVERSITAT,
ALTRES
CULTURES,
TEMES DEL
NOSTRE TEMPS,
ETC..**

2002...

ODEON

ELS ESPAIS
S'HAURAN
D'ADEQUAR SEGONS
AQUEST CRITERI:
VOLTANTS DE
L'EDIFICI,
APARCAMENTS,
PLANTA BAIXA
I PRIMER PIS

Una possible remodelació de l'edifici,
segons el projecte de l'aparellador
Josep Maria Duque

Planta baixa

- Cafè ciutadà amb tota la dotació de cuina i neveres, taules, cadires ordinadors i connexions, escenari de petit format amb dotació de so i llum, expositors camuflats, etc..
- Espai per a la gestió del café.
- Espai independent per la secretaria i la junta de l'Associació Cultural Odeon.
- Centre documental amb dotació de ordinadors, taules i cadires per treball d'aula i consulta.

Primer pis

Sala polivalent amb dotació d'infraestructura addient per fer arts escèniques, visuals, pedagògiques i socials.

- Escenari modular.
- Grades apilables.
- Projector i pantalla de cinema.
- Cortinatges per fer fosc o permetre entrar la llum a través de les galeries.
- Vestuaris amb serveis.
- Accés còmode de càrrega i descàrrega de materials.
- Accessos de públic segons normativa.
- Serveis pel públic segons normativa.
- Punts de connexió a tot l'espai de la sala.
- Habitació independent per despatx de gerència i gestió.

6. Models de gestió

Només hi ha dos models possibles de gestió.

A. L'administració pública com un teatre municipal qualsevol.

B. La fórmula mixta (fundació, patronat, consorci) en la que les administracions públiques comparteixen les decisions del teixit associatiu representat per l'associació cultural que podria tornar a adoptar la fórmula jurídica de Cooperativa que ja tenia quan el local va deixar de ser actiu.

Nosaltres ens decantem cap a la segona opció.

Sempre pensem que hi ha d'haver professionals de la gestió cultural, la programació i el funcionament tècnic i de manteniment que siguin els responsables de la gestió diària.

L'òrgan que marqui l'estil i asseguri la independència del local hauria de ser una junta formada per representants de les administracions i representants de l'Associació Cultural.

Ens atrevim a pensar que una bona solució en sintonia amb les arrels del edifici, hereva de la primera cooperativa documentada fins avui a tot l'Estat Espanyol i exemple del moviment cooperativista, seria un consorci o una fundació entre:

- La cooperativa Consum València filial de Eroski, actual propietària de l'immoble
- Les administracions públiques que intervinguin en el finançament de les obres de rehabilitació.
- L'Associació Cultural Odeon que tornaria a activar la forma jurídica, encara en vigor a l'arxiu de cooperatives, de cooperativa cultural Odeon.

La Cooperativa La Aurora d'Igualada, Unicop Cultural, un possible model a imitar

NOMÉS HI HA DOS
MODELS DE GESTIÓ:
ADMINISTRACIÓ
PÚBLICA I UNA
FÒRMULA MITXA
D'EROSKI,
ADMINISTRACIÓ
PÚBLICA I
ASSOCIACIÓ
CULTURAL

2002...

ODEON

LA FUNDACIÓ
GRUP EROSKI
FOMENTA
LA DIVERSITAT
CULTURAL AMB
ACCIONS DE
PROMOCIÓ
DE L'ART, LA
LLENGUA I
LES TRADICIONS
LOCALS, TAMBÉ
SIGNEN CONVENIS
AMB ENTITATS
CULTURALS.

Llegint la pàgina web del Grup Eroski i rellegint aquest dossier, estem segurs que aquest consorci podria crear sinèrgies en molts dels aspectes destacats (culturals, educatius, socials, ecològics...) no tan sols a Canet sinó a nivell comarcal.

La Fundació Grup Eroski, fruit de l'esforç de milers de consumidors i treballadors associats a Eroski-Consum, orienta el seu treball en tres grans línies:

- Informació del consumidor: cursos de consum, conferències, congressos, assessorament per a la compra de joguines, escola on-line per a la compra per internet.

- Innovació i iniciatives socials: beques, donatius, campanyes de comerç just, recollida de roba, joguines, aliments... Per altra costat fomenta la diversitat cultural amb accions de promoció de l'art, la llengua i les tradicions locals. També es signen convenis amb entitats culturals.

- Desenvolupament sostenible: Protecció del medi ambient i l'entorn local.

Per altra banda fomenta la diversitat cultural amb accions de promoció de l'art, la llengua i les tradicions locals. També es signen convenis amb entitats culturals. L'Odeon permetria a Consum-Eroski realitzar moltes de les activitats de informació del consumidor i, a més, formar part d'un col·lectiu que treballa per uns mateixos objectius.

Aquesta fórmula tornaria a l'edifici la seva ètica cooperativista, permetria l'eficàcia pressupostària de les ajudes atorgades per les administracions locals i europees en matèria de rehabilitació del patrimoni i d'inversions en educació i difusió de la cultura i reservaria a la societat civil l'encàrrec de vetllar per la vitalitat necessària per ser un edifici realment del poble i pel poble.

Aquest model de gestió anirà evolucionant a mesura que les parts implicades vagin arribant a acords.

7. Adhesions

L'Odeon, peça d'equipaments clau i emblemàtica de Canet

Si analitzem les possibilitats que ofereix l'edifici de l'Odeon com a equipament municipal dinamitzador de l'activitat cultural, ens adonarem que el tenim al lloc amb les característiques idònies. Veiem-ho.

El seu enclavament al centre històric del poble, al costat de l'església, del Centre Parroquial, dels «Hermanos» amb façana a la plaça Colomer, carrer Gram, Baix Abell i Plaça de l'Església, el situa en un nucli fortament caracteritzat per la seva vocació de centre cívic. Amb la resta d'equipaments de la zona, comparteix els avantatges de la situació, de la proximitat, de la potenciació mútua, de la complementarietat d'horaris que fa rentable una inversió per mantenir el centre del poble viu.

La seva qualificació urbanística com a sistema d'equipament, clau B-4, el determini urbanísticament per a aquesta finalitat.

La seva història, mostra de la capacitat associativa i de la vitalitat del poble ras de Canet li donen els orígens més nobles.

La qualitat arquitectònica de l'edifici entre el modernisme i el noucentisme, d'autor reconegut, edifici protegit dins del catàleg municipal, el converteixen en un element singular i emblemàtic pel poble.

La seva capacitat d'adequació a diferents usos, possibilitada per la multiciplitat d'accessos (Gram, plaça Colomer, Abell Baix i plaça de l'Església) i la seva simplicitat espacial (dues naus netes més un afegit de magatzems i serveis fàcilment adaptables) el converteixen en un edifici de fàcil adequació a qualsevol ús. De fet, històricament ha estat botiga, forn, magatzem, teatre, cinema, sala d'àpats i celebracions, església, sala d'assaig i tallers, sala d'actes i convencions, el cine més petit del món, cafè, sala de recitals i concerts, sala de ball i m'en deixo.

Analitzant tot això és fàcil de veure-hi un futur com a gran equipament municipal que doti d'infraestructura a l'activitat cultural local, des del continent de les dependències administratives de l'àrea de cultura de l'Ajuntament en un lloc cèntric, fins a sala multiusos (des d'actes multitudinaris a convencions, conferències, teatre, cinema, música, etc...), cafè, sales diverses per a exposicions, aules per a tallers, sales més petites per reunions o per a activitats que es puguin anar generant amb el temps. jo crec que és una joia que no ens podem deixar perdre... o no?

Narcís Roig i Jover
arquitecte

L'Odeon, símbol de Canet

Per a qualsevol persona que tingui una relació amb Canet, l'Odeon és un espai ple de sentit i de futur. Té futur, perquè té història. Ha estat un punt de referència a la vida cultural i associativa del poble, un dels símbols físics de la seva societat civil, que ha permès mantenir la vitalitat i el benestar fins i tot quan els poders públics han tingut unes altres lògiques. Encara avui és capaç, a través del seu nom i la seva arquitectura, de despertar una adhesió espontània i general, tal com s'ha demostrat amb la mobilització ciutadana al seu favor. Però també és un espai de futur, perquè respon a unes necessitats col·lectives. Canet necessita símbols físics que personalitzin l'espai, que evitin la desmemòria i que singularitzin cada població. Els monuments són això: àncores de la memòria col·lectiva, espais per enllaçar les generacions, elements de singularització. Però Canet necessita també espais per a una vida social imprescindible en la vida cultural del futur. En una època en la qual les indústries culturals ens garanteixen -i és bo que així sigui- el consum cultural, perquè ens posem la música, la ficció o la narrativa dins dels electrodomèstics de les nostres cases, calen espais públics, places cobertes, llocs de trobada, per garantir una altra de les potes damunt de les quals camina la vida cultural: la participació. La cultura és consum -o si es prefereix, absorció, gaudi, recepció- però és també participació. I la participació s'ha de fer en els espais de la concelebració.

És per tot això que, com a persona vinculada a Canet i interessada en el món de la cultural, m'adhereixo a les iniciatives de les institucions i de la societat civil canetenca per obtenir de l'Odeon la màxima rendibilitat social, per a tots els canetencs.

Vicenç Villatoro Lamolla
Escriptor i periodista
Diputat al Parlament de Catalunya

És quan dormo que hi veig clar

Estava tothom de festa, la gent pujava i baixava per les escales que donen al bar i per l'altre cantó de la plaça, una gran munió de persones entraven i sortien, tot era cridòria, excitació, ritme d'anades i vngudes. Des d'on era jo, se sentia la remor de lagent i, entre mig d'aquest brogit, s'escoltaven les notes de l'orquestra que en aquells moments entonava un pas doble. A la vora meva una colla de gent gran sortien completamentdesencaixats i esgotats, però amb una cara de felicitat que era impagable.

Uns vailets corrien en direcció a l'entrada carregats de «chuches», i s'esmunyien escales amunt per esgotar aquells últims moments de festa. No us podeu imaginar el frenesí que es respirava. Hi era tothom. Uns se saludaven cordialment, d'altres exageradament, d'altres molt efusivament. Una colla de joves corrien i s'empaitaven, jugaven a tocar, i és clar sí toques... et toquen; la cosa prometia i es veia a venir que el joc tenia molt de futur.

L'edifici, des d'on era o, semblava una núvia: engalanat, mudat, il·luminat de tal manera que es resaltaven les seves formes noucentistes que li donaven un aire com de conte fantàstic, com un vaixell a punt d'emprendre un viatge màgic. De sobte em vaig despertar, atordit i mig amarat, em vaig vestir a corre-cuita. Vaig sortir de casa i corrent pels carrers i places del poble vaig trencar pel carrer dels «hermanos», vaig pujar els quatre esglaons i vaig quedar parat davant l'Odeon, l'edifici que acabava de somiar. Era un edifici sense llum, decadent, ferit, ruïnós, brut, sense música, sense gent, sense excitació, sense festa, res de res. Quim malson. Què dic? Quina mala realitat. Me'n torno cap a casa i pel camí vaig pensant que seria increïble que si tot un poble somiés el mateix, aquest somni es convertís en realitat. Així tornàriem a tenir l'Odeon que amb tot el seu passat de somni llencés cap un futur imparable, dinàmic, obert, arriscat, ple d'energia.

Desitjo que aquest somni sigui realitat avui, no demà, perquè saben que ja no tenim més temps per perdre, ja s'estan perdent masses coses. S'imaginem un suquet de peix sense peix? S'imaginem un peix sense mar? S'imaginem el mar sense el Mediterrani? S'imaginem el Mediterrani sense el Maresme? S'imaginem el Maresme sense Canet? S'imaginem Canet sense l'Odeon? S'imaginem una realitat sense somni? Sí, és impossible imaginar una realitat sense el somni, fem que el somni ompli d'imaginació la realitat. Construïm amb imaginació una realitat de somni, un somni tan real com el que aabo de tenir al començament d'aquestes línies.

Joan Font i Pujol
Comediants

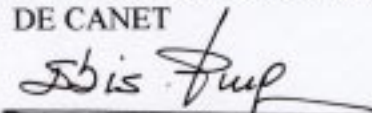
L'ASSOCIACIÓ CULTURAL PLATAFORMA ODEON, sol·licita el recolzament unànim de les formacions polítiques amb implantació en el municipi de Canet de Mar en els tres punts que a continuació es detallen, demanant alhora la signatura de llurs representants com a prova de conformitat

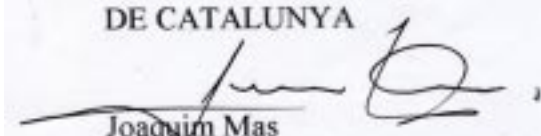
PRIMER.- Que es fa necessari pel Municipi aconseguir un Teatre Municipal o espai multiusos, per poder portar a terme les manifestacions culturals, bàsicament, teatre, dansa, concerts, cinema, etc

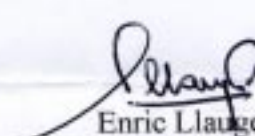
SEGON.- Que l'edifici emblemàtic conegut popularment com ODEON, que fou seu de l'antiga Cooperativa "La Unió"; tanmateix la segona més antiga de l'Estat Espanyol, podria ser l'edifici idoni i l'espai a recuperar pel Teatre Municipal

TERCER.- Que els grups polítics i les persones que formen l'actual equip de govern a l'Ajuntament de Canet, i les formacions polítiques i persones que estan a la oposició del govern municipal, es consideren totes elles implicades en els objectius indicats als apartats primer i segon, i afavoriran tot intent de fer que això sigui una realitat.

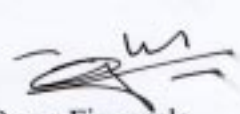

Francisco Garcia
PLATAFORMA INDEPENDENT
DE CANET

Ibis Puig
CONVERGENCIA DEMOCRÀTICA
DE CATALUNYA

Joaquim Mas
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA

Enric Llauger
PARTIT POPULAR

Joaquim Dotras
UNIO DE CANETENCS

Oscar Figuerola
ESQUERRA REPUBLICANA
DE CATALUNYA

8. Crèdits

Aquest dossier ha estat elaborat per:

CARLES SÀIZ, historiador

JORDI TORRUS, gestor cultural

ALBA FARRÉ, estudiant d'arquitectura

JOSEP M. DUQUE, arquitecte tècnic

JOSEP FARRÉ, membre de la junta de l'ACPO

JORDI SISQUELLA, economista i membre de la junta de l'ACPO

JAUME BERNADET, membre de COMEDIANTS i de la junta de l'ACPO

FRANCESC ARCAS, membres de la junta de l'ACPO

